R. P. R.

DOS. Nr. 40001 VOL. Nr. 70

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR P213/70

Ancheta Niculescu Grigore-Buzești

csj-cg

Data

P213/70

Urm... P 000213, Vol. 70

Tip. M. A. I. — c. 0647

I

DOSAR INDIVIDUAL

ROMANIA

Dosarul Nr. 82588 Vol. Nr. ______

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DIRECȚIA GENERALĂ A POLIȚIEI

ANUL 194__

SIGURANȚEI

Vol. 70

Conexat la actul 40.001.

DOSARUL

relativ la Niculescu Grigore
Buzești

Observațiuni: ______

M. O., Imprimeria Națională

Nr. volumului următor: ______

II

27 iii 959.

Dos.. ret. inf.

40.001.

Lt. Tudor Stefan

74/4.

4138

N.I.
572

Le va scoate din buletin
Evoluta Bl

D.G.P. 001
31 Januarie 1946.

NICULESCU=BUZESTI DECLARA CA ESTE IN TOTUL DE ACORD CU ACTIUNEA POLITICA A LUI M AN I U.

= =

Informatorul nostru a avut o intrevedere cu NICULESCU=BUZESTI, fostul ministru de externe, pe care l'a intrebat dacă intenţionează să plece la Londra, în vederea pregătirei unei atmosfere prielnice Romaniei, pentru incheerea tratatului de pace.-

Fostul ministru de externe a răspuns că nu inţe[...] să facă nici un oficiu în favoarea guvernului Dr.Petru Groza, mai ales căx s'a convins asupra faptului că dl..Gh. Tătărescu caută să monopolizeze tot ce este în legătură cu politica externă,-uitând că nu este agreiat nici la Londra şi nici la Washington.-

Din convorbirea care a urmat rezultă că Niculesc[u] Buzesti, este un foarte devotat partizan al lui Maniu, afi[r]mând că actualul guvern face toate eforturile pentru a obţine recunoaşterea anglo-americanilor, după care intenţione[ază] să amâne alegerile cu încă un an.-

Faptul se explică, continue să relateze Niculesc[u] Buzesti, prin aceia că P.C.R., nu sconteazã nici măcar în 10% din totalitatea voturilor.-

MANIU, este de perfect acord, cu Niculescu Buzes[ti] de a nu se da nici un concurs guvernului până ce nu va fi[xa] o dată cât mai apropiată în vederea operaţiunilor elector[ale].

In incheere fostul ministru de externe a afirma[t] că după alegeri este gata ca împreună cu Maniu să procede[ze] la salvarea intereselor Romaniei, ţinând seama de faptul [că] Ungaria ridică din nou pretenţiuni teritoriale.-

In acest scop, a trimis mesagii şi preşedintelu[i] Beneş.-

sursa: serioasă
Bucur 4.

578

Se ovidenta la dosarul "Niculescu Buzesti"

5 Junie 194

Corpul Detectivilor 002
Nr. 1915 din 10 JUN. 1947

N o t a
=======

Cu fonduri puse la dispozitie de Niculescu=Buzesti, şi altele strânse în străinătate de Argetoianu, va apare în curând la Paris un ziar în limba franceză intitulat "La Patrie"

Ixcacxcxcxcxcxcxcxcxcxc

In acest ziar se vor publica articole asupra stărilor de lucru din Romania.-

Directia ziarului o va avea Victor Cornea fost preşedinte al Trib. Făgăraş şi speacker al postului de radio Londra din timpul nemţilor.-

Victor Cornea a colaborat şi la Dreptatea în anii 1936-1937.

Un bogat material pentru acest ziar a fost dus de echipajul avionului plecat de curând la Ankara.-

sursa serioasă

Bucur 3.

5 Junie 1947.

Nota

=======

Cu fonduri puse la dispozitie de Niculescu=Buzesti,şi altele strânse in străinătate de Argetoianu,va apare în curând la Paris un ziar în limba franceză intitulat "La Patrie".

Îmcacmsmcxcxcxdmxoxcxexucxcxc

In acest ziar se vor publica articole asupra stărilor de lucru din Romania.-

Directia ziarului o va avea Victor Cornea fost preşedinte al Trib. Făgăraş şi speacker al postului de radio Londra din timpul nemţilor.-

Victor Cornea a colaborat şi la Dreptatea în anii 1936-1937.

Un bogat material pentru acest ziar a fost dus de echipajul avionului plecat de curând la Ankara.-

sursa serioasă

Bucur 3.

572

D.G.P.
21 Februarie 1947

004

N O T A
= = = = =

NICULESCU BUZESTI, printr'o scrisoare trimisă soţiei lui BARBU STIRBEY (soacra lui) o sfătueşte să facă tot posibilul pentru a obţine un paşaport.şi să ~~faxă~~ vină în Elveţia, fiindcă din ceeace transpiră la Zurich, el crede că pela finele lui Mai un conflict armat se va produce între Ruşi şi aliaţi.-

= =

Sursă: serioasă
Part

572/
gr. II/2

D.G.P.
24 Martie 1947

005

N O T A
= = = =

CRETEANU şi NICULESCU BUZESTI au scris lui LEUCUTIA că GAFENCI se duce la Monte Carlo pentru a avea o întâlnire cu un important personagiu.-

Sursă: serioasă
Cores

S S I
C I
P

An/D

006

15 Februarie 1946

80

La dosar

NOTA Nr. 175

GR. NICULESCU-BUZESTI este preocupat - s'ar putea spune chiar alarmat - de proglema româno-maghiară.

După informaţiile ce deţine, ungurii şi-ar fi consolidat mult poziţia prin ministrul lor la Londra, BEDE, fost director al presei în guvernul KALLAY.

Bede este bine pregătit în problema Ardealului şi a deplasat în Anglia cu el un mare număr de specialişti în această materie şi cu frumoase legături în cercurile anglo-americane.

Coroborând acest fapt cu ultimele declaraţii ale ministrului de Externe ungar, Niculescu Buzeşti afirmă că situaţia României, din acest punct de vedere, trebue privită cu multă îngrijorare.

Ministrul de externe ungar a declarat :

1. Ungurii nu au pretenţii faţă de Jugoslavia;

2. Sunt mai mulţi unguri în Cehoslovacia, decât slovaci în Ungaria; guvernul ungar este obligat să se ocupe de ei.

Guvernul primeşte cu bucurie sprijinul economic momentan oferit de cehi, printr'un acord comercial, dar nu vor renunţa la latura politică a problemei ceho-ungare, în schimbul oricăror aranjamente economice.

3. In România, există o puternică minoritate maghiară, care formează obiectul celei mai serioase preocupări a guvernului ungar, problemă ce o va pune pe tapet la momentul oportun la conferinţa de pace.

In fata acestei situatii, întreba Niculescu Buzesti, ce face actualul nostru guvern ?.

"Groza a oferit mâna Ungurilor, dar a rămas cu ea în aer aşa că ne putem aştepta la surprizele cele mai neplăcute"!.

" Desigur Groza este mai tare la Rusi, după cum se spune ; dar este suficient acest sprijin ?.

" Cred urgent necesare, tatonările directe faţă de Unguri, pentru a putea fi pregătiţi să ne susţinem teza noastră.".

Ar fi o prostie imensă dacă am pierde avantajele politice ale actului dela 23 August, pe baza căruia noi ar trebui să avem o situaţie privilegiată faţă de Unguri.

" Guvernul are o foarte grea răspundere în această chestiune - dacă va da greş la Conferinţa Păcii.

. . . . .

- Comunicat:

Dir. Coordonării,
S. Sectiei Politice.
S. Sectiei Naţionalităţi.

D.S.S.
18 August 1947.

Înaintat la domnul
M. ...
Buzești

N O T A

Printre scrisorile adresate de către cititorii ziarului conservator englez "Daily Telegraph", a apărut în ziua de 11 Aug.a.c., o scrisoare semnată de NICULESCU=BUZEȘTI datată din Paris și intitulată: "Români arestați".-

Reproducem mai jos textul acestei scrisori după comunicarea făcută de corespondentul la Londra al agenției "Rador".-:

Domnule,

" Se anunță din Bucuresti că în mod practic toți conducătorii Partidului Național-Țărănesc au fost arestați în masă, inclusiv IULIU MANIU, care datorită prestigiului și imensei sale popularități s'a situat drept un conducător politic al națiunei.

Aceste noi arestări au creiat o situație mai gravă ca orice alt fapt inregistrat în dosul perdelei de fer.-

Mărturisim că stadiul final al incălcărei libertăților romănesti și a independenței ficărui popor, de către regimuri sadice și fără scrupule, forțat impuse de către o putere străină și reprezentând numai o neglijabilă minoritate, lichidează acum partidele democrate cari au copleșitorul suport al opiniei publice.

Apelez mai intâi la puterile anglo-saxone, asupra cărora atârnă o imensă responsabilitate. Aceste puteri au obligația solemnă să restabilească un regim democratic în țara mea. Deasemenea fac apel la Națiunile Unite cari nu pot rămâne indiferente față de regimurile cari constituesc o amenințare a păcii prin negarea celor mai elementare drepturi omenesti.-

Ignorând răspunderile sale, Organizația Națiunilor Unite este sortită să fie discreditată.

Insfârsit apelez la intreaga lume democratică

./.

şi socotesc că a sosit timpul când această lume trebue să renunţe de a mai tolera regimuri cari au privat atât de multe popoare de drepturile şi libertăţile lor.-

Aceasta este o chestiune pe care o pretinde orice fiinţă civilizată."

Al dv. credincios

GRIGORE NICULESCU=BUZEŞTI.
fost Ministru al Afacerilor Străine
in cabinetul M.S.Regelui Mihai I.

Sursa serioasă
N.A.

27 Noembrie 1946

010

131

F I Ş E

NICULESCU GRIGORE BUZEŞTI.

Str.Sf.Constantin Nr.24,tel.5.95.09

Este membru al Partidului Naţional-Ţărănesc Maniu, fiind numit în Comisia Permanentă a Partidului.

A fost Ministru al Afacerilor Externe.

Este apropiat al lui Maniu.

Este specialist în materiile politice externă a partidului; deasemeni un anglofil convins, întreţine legături cu Misiunea Engleză şi Americană, mai are legături cu BURTON BERRY căruia îi transmite diferite informaţiuni.

La C.D. cunoscut din dosarul 262 Nota 138 din Ianuarie 1946, prin care îl semnalează că este contra Guvernului Groza.

Din dosarul 262 Vol.III, J.765, semnalat ca informator neoficial pe lângă Conferinţa Păcii.

Din dosarul 266 Nota 4956 şi Dosarul 186 Vol.IV, Buletin 5873, semnalat că intenţionează să întreprindă o campanie contra Guvernului cu asentimentul anglo-americanilor şi că a depus la Misiunea Britanică acte compromiţătoare contra lui Gheorghe Tătărăscu din timpul guvernării din anii 1934-1937 şi că aceste acte au fost sustrase dela Ministerul de Externe.

Din dosarul 262 Vol.I Nota 4138 din 31.I.946 semnalat că a declarat că nu va face un oficiu diplomatic în favoarea Guvernului Groza,deoarece este devotatul lui Maniu şi că Partidul Comunist nu seontează nici 10% din totalul alegerilor.

Din dosarul 266 Nota 5956 din 30.III.1946, semnalat că ar fi adunat documente pe care le păstrează la socrul său şi cu care intenţionează să întreprindă o manevră de mare amploare contra Guvernului Groza, după ce mai întâi va lua contact cu Egglezii şi Americanii.

Din dosarul 186 Vol.IV, Nota 5873/1946,semnalat că a depus o mulţime de acte la Misiunea Britanică relativ la activitatea politică externă a lui Tătărăscu.

Din dosarul 262 Vol.I Notă din 31.XII.945, semnalat că a luat cuvântul la o întrunire care a avut loc la Maniu, între Popovici, Lupu, Pe-

nescu, şi Ştefan Mihăescu, iar Niculescu-Buzeşti ar fi comunicat textul Comunicatului dela Moscova şi a susţinut că Regele este în drept de a cere demisia Guvernului.

Din Nota 4138/1946, semnalat că a afirmat că după alegeri, împreună cu Maniu, este gata a proceda la salvarea României, ţinând seamă că Ungaria ridică pretenţiuni teritoriale.

Din Nota Nr.5862 din 5.VI.1946, semnalat că a contribuit cu mult material documentar, articole, pentru ziarul "Dreptatea", iar din Nota 6366 din 9.VII.1946, semnalat că a depus un raport lui Maniu în ziua de 6.VII.1946, prin care solicită lui Maniu că trebue să întreprindă o acţiune pe lângă Rege de a nu accepta un compromis în privinţa Legii Electorale, cu scopul tergiversării operaţiunilor electorale.

Mai arată că în August se va produce evenimente externe de o importanţă covârşitoare.

Tot în acest raport socoteşte că alegerile nu pot fi efectuate în cursul lunii Septembrie a.c. şi nu pot fi prezidate de Guvernul Petru Groza.

Din dosarul 262 Vol.IV Nota 6728 din 3.VIII. 1946, semnalat că ar fi primit însărcinarea din partea P.N.T.-ului, de a redacta o serie de observaţiuni privitoare la Tratatul de Pace cu România şi Anexele lui, această lucrare să fie terminată până la 5 August 1946.

Din Nota 7086 din 4 Sept. a.c., semnalat că ar fi depus un raport la Secretariatul P.N.Ţ., asupra situaţiei internaţionale şi care raport urmează a fi citit în şedinţa Delegaţiei Permanente.

Din dosarul 262 Vol.VI, Nota J.7696, semnalat că Maniu are dorinţa ca Niculescu-Buzeşti să intre în Parlament.

Din dosarul 262 Vol.VII, Nota J.7660, semnalat că a ocupat un loc pe lista electorală din Capitală.

La A.S., S.S.I. şi P.P.C. necunoscut.

CORPUL DETECTIVILOR 15 Iulie 1946

012

Radu 131

NICULESCU BUZESTI

F I S E

Cunoscut la C.D.din dos.262 vol.I.nota 4138.din 31 I.46 unde este semnalat ca a declarat,ca nu va face nici nu oficiu diplomatic in favoarea guvernului Groza,deoarece este devotat partizan al lui Maniu si a afirmat tot odata ca partidul Comunist nu sconteaza nici 10%din totalul alegirilor.-

Din dos.262 vol.I nota J.765 din 24 I 1946 este semnalat ca a primit o misiune din parte partidului N.T.de a indeplini rolul de observator neoficial la conferenta de pace.-

Din dos.266 nota 5956 din 30 III 946 este semnalat ca ar fi adunat documente pe care le pastreaza la socrul sau si pe care le intetioneaza sa inteprinda o manevra de mare amploare contra Guvernului Groza,dupe ce mai intai va lua contact cu engleji si cu Americanii pentru a obtine dezlegarea in vederea acestei actiuni.-

Din dos. 186 vol IV.nota 5873/946 semnalat ca intretin legaturi cu Misiunea Britanica,unde a depus o multime de acte relativ la activitatea politica Externa a lui Tatarascu intre anii 1934-1940 acte sustrase dela Ministerul de Externe pe cand numitul era titular la acel departament.-

Din dos. 138.volV.nota 6057.din 19.VI.946 este semnalat ca a luat contact cu Burtoni BerY dela Misiunea Americana

La A.S.,S.S.I.,P.P.C.,fise si cazier necunoscut.-

013

OPERAT

S3: Act.
P. Dir. Ger. [illegible]

N O T A

ARESTAREA MARINEI STIRBEY

30.XII.947
B2 - Știință
și urmăreasc

Palatul ȘTIRBEY din Calea Victoriei care prin moștenire revine și lui GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI; a fost luat de autorități ca bun aparținând unui condamnat.

El a fost destinat ca sediu al U.F.A.R.-ului.

Cu ocazia evacuării membrilor familiei s'a constatat că MARINA ȘTIRBEY, fiica cea mai mică a fostului principe BARBU ȘTIRBEY, are monede de aur ascunse.

Ea a fost arestată și va fi judecată pentru sabotaj.

- 0 -

- am luat cunoștință
- la dosar.
[illegible]

1465
30.XII

PREFECTURA POLITIEI CAPITALEI
DIRECTIUNEA POLITIEI DE SIGURANTA
BRIGADA II-A

P 82588 vol. 1

014

GRIGORE NICULESCU - BUZESTI

- Deputat al Capitalei -

Este născut la 1908 în Buzău, avocat, domiciliat în Bucureşti Cal.Victoriei No.107.

Membru în Comitetul Executiv P.N.T.-Maniu.

La 1 Maiu 1930 sub guvernul G.G.Mironescu, a fost numit Ataşat de Legaţie.

La 1 Maiu 1933 a fost avansat Secretar de Legaţie.

La 1 Iulie 1938 a fost transferat la Legaţia Română dela Stokholm.

La 1 Septembrie 1939 a fost însărcinat de Afaceri al României la Riga - Letonia.

La 20 August 1940 a fost rechemat în Administraţia Centrală a Ministerului Afacerilor Externe.

La 20 Maiu 1941 a fost numit Director de Cabinet la Ministerul de Externe.

In Martie 1944 a fost numit într'o Comisie Economică care urma să plece în Turcia - ca trimis al lui Mihail Antonescu.

In timpul dictaturii Antonesciene a luat parte efectivă la conducerea Ministerului Afacerilor Externe, al cărui titular a fost Ică Antonescu.

In acest timp a făcut legătura între Palat şi Partidul Naţional Tărănesc şi Naţional Liberal . căutând să obţină încrederea deplină a Coroanei.

A luat parte efectivă la desăvârşirea actului dela 23 August 1944.

A fost împotriva constituirei Blocului Naţional Democratic.

.//.

Dos-825889 ium.

Jaf 7 iu 948

La 23 August 1944 a fost numit Ministru de Externe în guvernul prezidat de G-ralul Sănătescu, semnând Armistiţiul cu reprezentanţii Naţiunilor Unite.

La 10 Ianuarie 1945 prin ziarul "Curierul" a atacat legea d-lui Ministru al Justiţiei L .Pătrăşcanu cu privire la înfiinţarea Tribunalului Poporului.

Este autorul notei înmânate de Rege la 24 August 1945 Misiunei Americane şi Engleză, notă ce a fost revizuită de dl. Iuliu Maniu şi a acţionat intens în atitudinea regală din 22 August 1945.

La 24 Ianuarie 1946, Conducerea Centrală P.N.T. l'a semnalat de a îndeplini rolul de observator neoficial la Conferinţa Păcii.

La 31 Ianuarie 1946 a declarat că nu va face nici un oficiu diplomatic în favoarea Guvernului Groza pe motiv că este partizan devotat al dlui Iuliu Maniu.

Este în strânsă legătură cu misiunile politice şi militare ale ţărilor Occidentale în România, omul de legătură al lui IULIU MANIU şi împreună cu Nicolae Penescu depune toate secretele importante ale acţiunilor preşedintelui Partidului Naţional Tărănesc.

Conducere şi dirijează legăturile dlui Iuliu Maniu cu grupul din străinătate.

In ultimul timp, priza de care se bucura în cercurile Palatului a scăzut.

Nu se bucură de simpatia cadrelor naţional ţărăniste în special a fruntaşilor regăţeni.

Din această cauză dl. Iuliu Maniu, cu toată stăruinţa depusă, n'a reuşit să-l coopteze în Delegaţia Permanentă a Partidului.

Are o bună situaţie materială fiind ginerele Principelui Barbu Stârbey.

La această Prefectură de Poliţie nu are

la această Prefectură de Poliţie.

In societate are o atitudine demnă.
Bun orator lipsit de puterea de convingere.
Nu are priză în masse.

=.=

017

GRIGORE NICULESCU-BUZESTI
deputat în Capitală

Născut în anul 1908 la Buzău, doctor în drept, cu o bună situație materială, fiind ginerele principelui Barbu Stirbey.
domiciliază în capitală [illegible] Nr. 104.

Incepând din anul 1930 a ocupat diverse posturi în diplomație. Astfella 1 Mai 1930 a fost numit de G. Mironescu atașat de legație, iar la 1 Mai 1933 a fost avansat secretar de legație. La 1 Iulie 1938 a fost transferat la Legația din Stokholm. La 1 Aprilie 1939 a fost avansat Consilier de Legație. La 1 Septemvrie 1939 a fost însărcinat de afaceri la Riga. La 20 August 1940 a fost chemat în Administrația Centrală pentru ca la 20 Mai 1941 să fie numit director de cabinet la Ministerul de Externe.

La 30 Mai 1942 a luat parte la un supeu al Legației Elvețiene, la care a declarat că victoria armatelor germane este asigurată.

In tot timpul dictaturei antonesciene a luat parte efectivă la conducerea Ministerului Afacerilor Externe al cărui titular era Ică Antonescu.

Deasemeni făcea legătura între Palat și P.N.T. și P.N.L. căutând să obțină încrederea deplină a Coaroanei.

In Martie 1944 a făcut parte dintr'o comisie economică, care urma să plece în Turcia, ca trimis al lui Mihai Antonescu.

A fost împotriva constituirei Blocului Național Democratic.

Imediat după 23 August 1944 a fost numit Ministru de Externe în guvernul Sănătescu, făcând o politică anti-democrată, ceeace a determinat partidele comunist și social democrat să ceară îndepărtarea sa din guvern.

După înlocuirea sa la Ministerul Afacerilor Externe cu Constantin Vișoianu, în luna Octomvrie 1944, a început o acțiune anti-sovietică și anti-comunistă, întărindu-și poziția la Palat.

La 10 Ianuarie 1945, prin ziarul "Curierul", a atacat legea Pătrășcanu privitoare la înființarea Tribunalului Poporului și pedepsirea criminalilor de război.

Este în strânsă legătură cu misiunile politice și militare ale Angliei și Americei, acționând intens în atitudinea Regală din 22 August 1945.

Om de legătură a lui Iuliu Maniu, împreună cu Nicolae Penescu deține toate secretele importante ale acțiunilor șefului,

nebucurându-se însă de încrederea fruntașilor regățeni. Din această cauză nu a putut fi cooptat în delegația permanentă a partidului și nu ia parte la problemele de organizare.

Conduce și dirijează legăturile lui Iuliu Maniu cu grupul din străinătate.

De menționat că în ultimul timp influența sa la Palat a scăzut.

In luna Ianuarie 1946 vizita foarte des pe diplomatul elvețian H.Beat de Fischer, pentru a menține legătura cu masoneria din Elveția.

Este semnalat că în ziua de 2 Aprilie 1946, într'o ședință secretă a fost desemnat împreună cu Grigore Gafencu ca observator al P.N.T. la Conferința de Pace.

Mai este semnalat că la o ședință ținută în casa lui Leucuția în ziua de 31 Decemvrie 1945, ședință la care au luat parte Iuliu Maniu, Mihai Popovici, Dr. N. Lupu, Nicolae Penescu și Stefan Mihăescu, interpretând textul comunicatului dela Moscova a susținut,Regele este în drept să ceară mai întâi demisia guvernului, iar apoi să reconstituie guvernul pe aceleași baze, însă cu alt președinte de consiliu, propunând ca P.N.T. să-l susțină pe Titel Petrescu. A cerut deasemeni ca partidul să susțină față de comisia instituită în urma acordului dela Moscova, punctul de vedere că odată ce președintele consiliului de miniștri a refuzat să-și dea demisia, prin aceasta s'a pus în situația unui sfetnic, rebel în care coroana nu poate avea nici o încredere.

Bun orator, însă fără priză în massă.

In prezent domiciliază în capitală, Calea Victoriei No.107.-

Are proprietăți viticole și este acționar al Societății "Mica".

S'a bucurat de o atenție deosebită din partea fostului ministru al Franței la București, Jaques Truelle, cu care deseori lua masa.

După 23 August 1944, în calitate de ministru de externe al României a făcut primele declarații după încheerea armistițiului cu U.R.S.S.

Tot în aceiași calitate, în toamna anului 1944, solicitat fiind de ziaristul străin Clarman Joseph a făcut declarații cu privire la problema evreească din România. Contra acestor declarații, populația evreească din țară a luat atitudine și o delegați

în frunte cu avocatul Mișu Davidovici, secretarul general al Consiliului General Evreesc, s'a prezentat la redacțiile ziarelor democrate, protăstând contra acestor declarații, din care rezulta că la acea dată populația evreească din România fusese complect reintegrată în drepturile ei, lucru inexact.

In luna Decemvrie 1944, "Jurnalul de Dimineață", prin reportorul său Ioan Masof, a publicat niște articole cu privire la actul istoric dela 23 August 1944. Nemulțumit de faptul că nu fusese menționat în acele articole, Niculescu Buzești a publicat o scrisoare la 29 Decemvrie 1944 în acelaș ziar, cerând să se stabilească întreg adevărul istoric asupra rolului pe care el la jucat în legătură cu acel act, ținând legătura cu aliații.

NICULESCU C.GRIGORE-BUZESTI

Născut în anul 1908, la Buzău, fiul lui Constantin şi al Valeriei.

Sublocotenent de rezervă în Regimentul 7 Pionieri.

Căsătorit cu fiica Prinţului BARBU STIRBEY.

Licenţiat în Drept. A fost director de Cabinet la Direcţia Politică din Ministerul Afacerilor Străine; fost secretar de legaţie; fost ministru de Externe în primul cabinet al Generalului SANATESCU; iar actualmente este funcţionar al Ministerului Afacerilor Străine în gradul de Ministru Plenipotenţiar.

Domiciliază în str.Sf.Constantin nr.24.

Situaţia materială :

Are proprietăţi viticole. Salariul funcţiei sale şi acţionar al societăţii „MICA".

Activitatea politică :

Este membru nou al partidului naţional ţărănesc.

S'a bucurat de atenţia deosebită a fostului ministru al Franţei la Bucureşti, JAQUES TRUELLE, cu care deseori lua masa.

In calitate de ministru de externe al României, a făcut primele declaraţii după încheerea armistiţiului cu U.R.S.S.

Tot în această calitate, în toamna anului 1944, solicitat de ziaristul străin CLARMAN JOSEPH, a făcut

declaraţii cu privire la problema evreească din România. Contra acestor declaraţii, populaţia evreească din ţara noastră a luat atitudine şi o delegaţie, în frunte cu Av.MISU DAVIDOVICI, secretarul general al Consiliului General Evreesc, s'a prezentat la redacţiile ziarelor democrate, protestând contra acestor declaraţii, din cari rezulta că la acea dată populaţia evréească din România fusese complet reintegrată în drepturile ei, lucru inexact.

In Decemvrie 1944, „JURNALUL DE DIMINEATA" - prin reporterul său IOAN MASSOF - a publicat nişte articole cu privire la actul istoric dela 23 August 1944. Nemulţumit de faptul că nu fusese menţionat în acele articole, Niculescu-Buzeşti a publicat o scrisoare în acelaş ziar, la 29 Decemvrie 1944, cerând să se stabilească întreg adevărul istoric, asupra rolului pe care el l-a jucat în legătură cu acel act, ţinând legătura cu Aliaţii.

A atacat prin presă legea Dlui Ministru LUCRETIU PATRASCANU cu privire la înfiinţarea Tribunalului Poporului, opiniind ca criminalii de războiu să fie judecaţi de o instanţă superioară, cum ar fi Curtea de Casaţie.

Niculescu-Buzeşti este în bune raporturi cu DINU BRATIANU şi IULIU MANIU, cu cari - în timpul când era ministru de externe - a avut numeroase întrevederi.

---=---

GRIGORE NICULESCU-BUZESTI.

S'a născut în anul 1908 în Buzău. Este Doctor în Drept.

La 1 Mai 1930 a fost numit de G.G. Mironescu, ataşat de legaţie, iar la 1 Mai 1933 a fost avansat de guvernul Naţional de atunci secretar de legaţie.

La 1 Iulie 1938 a fost transferat la legaţia din Stokholm.

La 1 Aprilie 1939 a fost avansat consilier de legaţie.

La 1 Septembrie 1939 a fost însărcinat de afaceri la Riga.

La 20 August 1940 a fost chemat în Administraţia Centrală.

La 1 Mai 1940 a fost avansat secretar de legaţie cl.I-a.

La 20 Mai 1941 a fost director de cabinet la Ministerul de Externe.

La 30 Mai 1942 a luat parte la un supeu al legaţiei Elveţiene, la care a declarat că victoria armatelor germane este asigurată.

In Martie 1944 a făcut parte dintr'o comisie economică, care urma să plece în Turcia, ca trimis al lui Mihail Antonescu.

In timpul dictaturii Antonesciene, Niculescu Buzeşti a luat parte efectivă la conducerea Ministerului Afacerilor Externe al cărui titular a fost Ică Antonescu.

In acest timp a făcut legătura între Palat şi partidul naţional-ţărănesc şi liberal, căutând să obţină încrederea deplină a Coroanei.

Sentimentele sale sunt anti-democratice şi în Mai 1944 a fost împotriva constituirii Blocului Naţional Democratic.

A luat parte efectivă la efectuarea actului dela 23 August 1944, fiind numit ministru de externe în cabinetul prezidat de generalul Sănătescu.

Ca membru al acelui guvern a făcut o politică antidemocrată, partidul Comunist şi Social-Democrat cerând îndepărtarea sa din guvern.

După înlocuirea sa la Ministerul Afacerilor Externe cu Constantin Vişoianu, în Octombrie 1944 Niculescu Buzeşti a început o acţiune anti-sovietică şi anti-comunistă, întărindu-şi poziţia sa la Palat.

La 10 Ianuarie 1945, a atacat prin ziarul "Curierul", legea d-lui ministru Pătrăşcanu, privitoare la înfiinţarea Tribunalului Poporului şi pedepsirea criminalilor de războiu.

Niculescu Buzeşti este în strânsă legătură cu Misiunile Politice şi Militare ale ţărilor occidentale în România.

A acţionat intens, în atitudinea regală din 22 August 1945.

Este omul de legătură al lui Iuliu Maniu şi împreună cu Nicolae Penescu deţine toate secretele importante ale acţiunei lui Iuliu Maniu.

Nu se bucură de simpatia cadrelor naţional-ţărăniste, în special a fruntaşilor regăţeni.

Din această cauză Iuliu Maniu n'a reuşit să-l coopteze în delegaţia permanentă a partidului.

Niculescu Buzeşti nu i-a parte la problemele de organizare a partidului.

Conduce şi dirijează legăturile lui Iuliu Maniu

./.

023

cu grupul din străinătate.

In ultimul timp priza sa a scăzut în cercurile Palatului.

Are o bună situaţie materială, fiind ginerele principelui Barbu Stirbey.

GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI.

S'a născut în anul 1908 în Buzău. Este Doctor în Drept.

La 1 Mai 1930 a fost numit de G.G. Mironescu, ataşat de legaţie, iar la 1 Mai 1933 a fost avansat de guvernul Naţional de atunci secretar de legaţie.

La 1 Iulie 1938 a fost transferat la legaţia din Stokholm.

La 1 Aprilie 1939 a fost avansat consilier de legaţie.

La 1 Septembrie 1939 a fost însărcinat de afaceri la Riga.

La 20 August 1940 a fost chemat în Administraţia Centrală.

La 1 Mai 1940 a fost avansat secretar de legaţie cl.I-a.

La 20 Mai 1941 a fost director de cabinet la Ministerul de Externe.

La 30 Mai 1942 a luat parte la un supeu al legaţiei Elveţiene, la care a declarat că victoria armatelor germane este asigurată.

In Martie 1944 a făcut parte dintr'o comisie economică, care urma să plece în Turcia, ca trimis al lui Mihail Antonescu.

In timpul dictaturii Antonesciene, Niculescu Buzeşti a luat parte efectivă la conducerea Ministerului Afacerilor Externe al cărui titular a fost Ică Antonescu.

In acest timp a făcut legătura între Palat şi partidul naţional-ţărănesc şi liberal, căutând să obţină încrederea deplină a Coroanei.

Sentimentele sale sunt anti-democratice şi în Mai 1944 a fost împotriva constituirii Blocului Naţional Democratic.

A luat parte efectivă la efectuarea actului dela 23 August 1944, fiind numit ministru de externe în cabinetul prezidat de generalul Sănătescu.

Ca membru al acelui guvern a făcut o politică antidemocrată, partidul Comunist şi Social-Democrat cerând îndepărtarea sa din guvern.

După înlocuirea sa la Ministerul Afacerilor Externe cu Constantin Vişoianu, în Octombrie 1944 Niculescu Buzeşti a început o acţiune anti-sovietică şi anti-comunistă, întărindu-şi poziţia sa la Palat.

La 10 Ianuarie 1945, a atacat prin ziarul "Curierul", legea d-lui ministru Pătrăşcanu, privitoare la înfiinţarea Tribunalului Poporului şi pedepsirea criminalilor de războiu.

Niculescu Buzeşti este în strânsă legătură cu Misiunile Politice şi Militare ale ţărilor occidentale în România.

A acţionat intens, în atitudinea regală din 22 August 1945.

Este omul de legătură al lui Iuliu Maniu şi împreună cu Nicolae Penescu deţine toate secretele importante ale acţiunei lui Iuliu Maniu.

Nu se bucură de simpatia cadrelor naţional-ţărăniste, în special a fruntaşilor regăţeni.

Din această cauză Iuliu Maniu n'a reuşit să-l coopteze în delegaţia permanentă a partidului.

Niculescu Buzeşti nu i-a parte la problemele de organizare a partidului.

Conduce şi dirijează legăturile lui Iuliu Maniu

./

cu grupul din străinătate.

In ultimul timp priza sa a scăzut în cercurile Palatului.

Are o bună situaţie materială, fiind ginerele princepelui Barbu Stirbey.

P.N.T.-Maniu
....

GRIGORE NICULESCU-BUZESTI

Deputat în Capitală

026

In Ianuarie 1946 vizita foarte des pe diplomatul elveţian H.Beat de Fischer, pentru a memţine legătura cu masoneria din Elveţia.

Mişcarea masonică care se află sub directa influenţă a D-lor Byrness şi Truman, a început o puternică campanie în România pentru răsturnarea actualului regim.

In ziua de 2 Aprilie 1946,într'o şedinţă secretă, Mihalache a desemnat ca observatori ai PNT la conferinţa de pace, pe Grigore Gafencu şi Gr.Niculescu-Buzeşti, în cazul că ultimul ar putea obţine viza de eşire din ţară.

In ziua de 31 Decembrie 1945 a avut loc o şedinţă în casa lui Leucuţia din str.Schitu Măgureanu, la care au luat parte Iuliu Maniu-care se găsea bolnav în pat-Mihai Popovici,Dr.Lupu,N.Penescu,Stefan Mihăescu şi Niculescu-Buzeşti. Luând cuvântul, Niculescu-Buzeşti interpretând textul comunicatului dela Moscova, a susţinut că Regele este în drept să ceară mai întâi demisia guvernului,iar apoi să reconstitue guvernul pe aceleaşi baze,însă cu alt preşedinte de consiliu,propunând ca PNT să-l susţină pe Titel Petrescu.

A cerut deasemeni ca partidul să susţină faţă de comisia de trei, punctul de vedere că odată ce preşedintele Consiliului de Miniştri a refuzat să-şi dea demisia,prin aceasta s'a pus în situaţia unui sfetnic rebel,în care Coroana nu poate avea nici o încredere.

....

SERVICIUL II   24 Martie 1948

027

F I S A

NICULESCU BUZESTI GRIGORE

Fost ministru al Afacerilor Străine.

Membru în Partidul Naţional Ţărănesc,făcând part din Comisia permanentă,unul din cei mai apropiaţi colaboratori al lui IULIU MANIU.

Specialist în materie de politica externă,anglofil convins,a întreţinut strânse legături cu BURTON BERR căruia îi furniza diferite informaţii.

S'a născut în Buzău la 1 August 1908,este licenţiat al Facultăţii de Drept din Bucureşti,sublocotenent rezervă de geniu,a intrat în serviciul Ministerului Afacerilor Străine la 1 Mai 1930 ca ataşat de Legaţiune.

In anul 1937 a funcţionat ca secretar de legaţiune clasa III-a la Legaţiunea Română din Stokolm iar în anul 1939 ca Insărcinat cu Afaceri la Riga.

In anul 1940 având gradul de secretar de Legaţiune cl.I. a ocupat postul de director al Cabinetului Ministrului şi a Cifrului din Administraţia Centrală a Ministerului Afacerilor Străine.

După 23 August 1944 a fost ministru al Afacerilor străine în guvernul prezidat de generalul Sănătescu.

La 1 Ianuarie 1946 a fost semnalat că este contra guvernului Groza şi că intenţionează să întreprindă o campanie contra acestui guvern cu asentimentul anglo-americanilor.

Deasemenea a fost semnalat că întreţinea strânse legături cu Misiunea Britanică prin SERGIU NENISOR fost funcţionar la Ministerul de Externe sub Titulescu.

A depus la Misiunea Britanică acte compromiţatoare contra lui GH.TATARASCU depe timpul guvernării acestuia din anii 1934-1937 pe care le-a sustras dela Ministerul Afacerilor Străine în timpul când era titularul acestui Departament.

Printr'o notă din 31 Decembrie 1945 a fost semnalat că a luat parte la o conferinţă ce s'a ţinut la domi-

./.

ciliul lui IULIU MANIU,unde discutându-se textul convenţiunei dela Moscova a subliniat că regele este în drept să ceară demisia guvernului.

La 31 Ianuarie 1946,a fost semnalat că a declarat că nu va face nici un oficiu în favoarea guvernului Groza,deoarece este devotat lui IULIU MANIU şi că Partidul Comunist nu scontează nici pe 10% din totalul alegerilor.

Printr'o notă din 30 Martie 1946 se arată că ar fi adunat documente pe care le păstrează la socrul său şi cu care intenţionează să întreprindă o manevră de o mare amploare contra Guvernului Groza,după ce mai întâi va lua contact cu anglo-americanii.

La 5 Iunie 1946,este semnalat că a contribuit cu mult material documentar la redactarea unor articole pentru ziarul "Dreptatea".

Impreună cu CONSTANTIN VISOIANU a vizitat în ziua de 17 Iunie 1946 pe BURTON BERRY reprezentantul politic al Statelor Unite,cu care a discutat asupra activităţii "Asociaţiei Prietenii Naţiunilor Unite" în timpul [illegible] exprimându-se dorinţa pentru strângerea legăturilor culturale şi politice între România şi Statele Unite.

La 6 Iulie 1946 a înaintat lui IULIU MANIU un raport prin care cerea ca acesta să întreprindă o acţiune pe lângă rege ca să nu accepte un compromis în privinţa legii electorale cu scopul tergiversării operaţiunilor electorale.

A primit însărcinarea din partea Partidului Naţional Tărănesc în luna August 1946,să redacteze o serie de observaţiuni privitoare la tratatul de pace cu România,acestea constituind referatul său de debut în Delegaţiunea Permanentă dovedindu-se astfel că operaţiunea cooptării sale în această delegaţiune este fapt îndeplinit.

In luna Septembrie 1946,la cererea lui IULIU MANIU a depus la Secretariatul General al Partidului Naţional Tărănesc un raport asupra situaţiei internaţionale,raport care urma să fie citit în şedinţa Delegaţiei Permanente .

Acest raport cuprindea în prima parte un expozeu general al situaţiei internaţionale,începând cu relatarea desfăşurării Conferinţei dela Paris şi ajungând la concluzia că nu s'a îregistrat nici un progres pentru pacea universală din cauza modului cum delegaţia sovietică a încercat să saboteze lucrările conferinţei.

In partea a doua se relatează activitatea delegaţiei române la Conferinţa de pace,arătându-se că datorită modulu ./.

insuficient cum aceasta a fost alcătuită s'a ajuns ca din probleme ce păreau la început că nu vor stârni nici un fel de discuţiuni, să se înregistreze opoziţii primejdioase, periclitându-se situaţia teritorială a României.

La alegerile parlamentare din Noembrie 1946, numitul a ocupat un loc pe lista candidaţilor Partidului Naţional Tărănesc.

Semnalat printr'o notă că a afirmat că după alegeri împreună cu MANIU este gata să ia parte la salvarea României ţinându-se seama că Ungaria ridică pretenţiuni teritoriale.

La 30 Octombrie 1946 ~~este arătat~~ că a căutat să determine pe reprezentantul economic al Misiunei Americane să ceară lămuriri guvernului român a supra declaraţiilor profesorului TRAIAN SAVULESCU, care a arătat că puterile occidentale înţeleg să ne subjuge independenţa economică în cazul când România ar apela la credite pentru aprovizionarea cu hrană.

In Noembrie 1946, numitul a părăsit clandestin ţara cu avion american pentru a pleca la Berna sub pretext că soţia sa a murit acolo de cancer.

Cu acest prilej Partidul Naţional Taranesc iar fi dat importante misiuni în legătură cu demersurile pe care le face în străinătate acest partid asupra acţiunei de nerecunoastere a alegerilor din 18 Noembrie 1946.

Numitul a fost implicat în procesul de complot intentat conducătorilor Partidului Naţional Tărănesc, iar prin actul de acuzare i se impută următoarele:

a. Fiind împuternicit în mod special şi persoană de încredere a lui Maniu şi fiind la curent cu întreaga activitate criminală a acestuia şi à lui ION MIHALACHE a avut un rol de frunte în organizarea complotului împotriva Statului prin care se pregătea răsturnarea prin violenţă a guvernului democratic cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei.

Conformându-se directivelor lui MANIU în Septembrie 1946 a intrat în numele lui în tratative secrete cu reprezentanţii organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americii, HAMILTON şi HALL şi cu complicitatea lor directă a elaborat un plan al complotului contra Statului, cunoscut sub numele de "Meomorandum" care a fost pus la baza activităţii ulterioare a complotiştilor; acest "Memorandum" a fost înmânat reprezentanţilor organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americii în vederea înaintării lui la Washington.

./.

c. In vederea realizării în străinătate a celor prevăzute în "Memorandum", conformându-se instrucţiunilor lui MANIU a săvârşit în Septembrie 1946 un act de trădare şi a fugit din ţară cu ajutorul reprezentanţilor Misiunilor Militare Americane pe bordul unui avion al acestei Misiuni.

d. După fuga lui în străinătate pe baza împuternicirilor speciale date de MANIU şi de ceilalţi şefi ai partidelor de opoziţie în conformitate cu planul expus "Memorandum", s'a pus în fruntea cercului complotist din străinătate menţinând şi mai departe legătura cu organele de spionaj ale Statelor Unite ale Americii.

Prin sentinţa No.1980 din 11 Noembrie 1947, dată de Tribunalul Militar al Regiunei II-a Militară Bucureşti a fost condamnat la muncă silnică pe viaţă, cinci ani degradare civică confiscarea averii şi 50.000 mii lei cheltueli de judecată.

La 11 August 1947, ziarul Conservator Britanic "Daily Telegraph" a publicat o scrisoare a lui NICULESCU BUZEŞTI în legătură cu arestarea fruntaşilor Partidului Naţional Ţărănesc, prin care arată că stadiul final al încălcării libertăţilor româneşti şi a independenţei fiecărui popor de către regimuri sadice şi fără scrupule, forţat impuse de către o putere străină şi reprezentând numai o neglijabilă minoritate lichidează acum partidele democrate care au copleşitorul aport al opiniei publice.

Mai departe scrie : "apelez mai întâi la puterile anglo-saxone asupra cărora atârnă o imensă responsabilitate. Aceste puteri au obligaţia solemnă să restabilească un regim democratic în ţara mea. Deasemenea fac apel la Naţiunile Unite care nu pot rămâne indiferente faţă de regimurile care constituesc o ameninţare a păcii, prin negarea celor mai elementare drepturi omeneşti".

In prezent numitul se află în U.S.A. conducând "rezistenţa" română, fiind reprezentantul acesteia în "Uniunea Internaţională Agrară."

SERVICIUL II   24 Martie 1948 331

A S

Ivo Doombire

F I S A
==============

NICULESCU BUZEŞTI GRIGORE
Fost ministru al Afacerilor Străine.

Membru în Partidul Naţional Tărănesc, făcând part din Comisia permanentă, unul din cei mai apropiaţi colaboratori al lui IULIU MANIU.

Specialist în materie de politica externă, anglofil convins, a întreţinut strânse legături cu BURTON BERR căruia îi furniza diferite informaţii.

S'a născut în Buzău la 1 August 1908, este licenţiat al Facultăţii de Drept din Bucuresti, sublocotenent rezervă de geniu, a intrat în serviciul Ministerului Afacerilor Străine la 1 Mai 1930 ca ataşat de Legaţiune.

In anul 1937 a funcţionat ca secretar de legaţiune clasa III-a la Legaţiunea Română din Stokolm iar în anul 1939 ca Insărcinat cu Afaceri la Riga.

In anul 1940 având gradul de secretar de Legaţiune cl.I. a ocupat postul de director al Cabinetului Ministrului şi a Cifrului din Administraţia Centrală a Ministerului Afacerilor Străine.

După 23 August 1944 a fost ministru al Afacerilor străine în guvernul prezidat de generalul Sănătescu.

La 1 Ianuarie 1946 a fost semnalat că este contr guvernului Groza şi că intenţionează să întreprindă o campanie contra acestui guvern cu asentimentul anglo-americanilor.

Deasemenea a fost semnalat că întreţinea strânse legături cu Misiunea Britanică prin SERGIU NENISOR fost funcţionar la Ministerul de Externe sub Titulescu.

A depus la Misiunea Britanică acte compromiţătoare contra lui GH.TATARASCU depe timpul guvernării acestuia din anii 1934-1937 pe care le-a sustras dela Ministerul Afacerilor Străine în timpul când era titularul acestui Departament.

Printr'o notă din 31 Decembrie 1945 a fost semnalat că a luat parte la o conferinţă ce s'a ţinut la domi

./.

17

ciliul lui IULIU MANIU,unde discutându-se textul convenţiunei dela Moscova a subliniat că regele este în drept să ceară demisia guvernului.

La 31 Ianuarie 1946,a fost semnalat că a declarat că nu va face nici un oficiu în favoarea guvernului Groza,deoarece este devotat lui IULIU MANIU şi că Partidul Comunist nu sconteazā nici pe 10% din totalul alegerilor.

Printr'o notă din 30 Martie 1946 se arată că ar fi adunat documente pe care le păstrează la socrul său şi cu care intenţionează să întreprindă o manevră de o mare amploare contra Guvernului Groza,după ce mai întâi va lua contact cu anglo-americanii.

La 5 Iunie 1946,este semnalat că a contribuit cu mult material documentar la redactarea unor articole pentru ziarul "Dreptatea".

Impreună cu CONSTANTIN VISOIANU a vizitat în ziua de 17 Iunie 1946 pe BURTON BERRY reprezentantul politic al Statelor Unite,cu care a discutat asupra activităţii "Asociaţiei Prietenii Naţiunilor Unite" în timpul verii,exprimânduse dorinţa pentru strângerea legăturilor culturale şi politice între România şi Statele Unite.

La 6 Iulie 1946 a înaintat lui IULIU MANIU un raport prin care cerea ca acesta să întreprindă o acţiune pe lângă rege ca să nu accepte un compromis în privinţa legii electorale cu scopul tergiversării operaţiunilor electorale.

A primit însărcinarea din partea Partidului Naţional Ţărănesc în luna August 1946,să redacteze o serie de observaţiuni privitoare la tratatul de pace cu România,acestea constituind referatul său de debut în Delegaţiunea Permanentă dovedindu-se astfel că operaţiunea cooptării sale în această delegaţiune este fapt îndeplinit.

In luna Septembrie 1946,la cererea lui IULIU MANIU a depus la Secretariatul General al Partidului Naţional Ţărănesc un raport asupra situaţiei internaţionale,raport care urma să fie citit în şedinţa Delegaţiei Permanente .

Acest raport cuprindea în prima parte un expozeu general al situaţiei internaţionale,începând cu relatarea desfăşurării Conferinţei dela Paris şi ajungând la concluzia că nu s'a înregistrat nici un progres pentru pacea universală din cauza modului cum delegaţia sovietică a încercat să saboteze lucrările conferinţei.

In partea a doua se relatează activitatea delegaţiei române la Conferinţa de pace,arătându-se că datorită modului

./.

insuficient cum aceasta a fost alcatuită s'a ajuns ca din probleme ce păreau la început că nu vor stârni nici un fel de discuţiuni, să se înregistreze opoziţii primejdioase, periclitându-se situaţia teritorială a României.

La alegerile parlamentare din Noembrie 1946, numitul a ocupat un loc pe lista candidaţilor Partidului Naţional Tărănesc.

Semnalat printr'o notă că a afirmat că după alegeri împreună cu MANIU este gata să ia parte la salvarea României ţinându-se seama că Ungaria ridică pretenţiuni teritoriale.

La 30 Octombrie 1946 este arătat că a căutat să determine pe reprezentantul economic al Misiunei Americane să ceară lămuriri guvernului roman a supra declaraţiilor profesorului TRAIAN SAVULESCU, care a arătat că puterile occidentale înţeleg să ne subjuge independenţa economică în cazul când România ar apela la credite pentru aprovizionarea cu hrană.

In Noembrie 1946, numitul a părăsit clandestin ţara cu avion american pentru a pleca la Berna sub pretext că soţia sa a murit acolo de cancer.

Cu acest prilej Partidul Naţional Taranesc iar fi dat importante misiuni în legătură cu demersurile pe care le face în străinătate acest partid asupra acţiunei de nerecunoastere a alegerilor din 18 Noembrie 1946.

Numitul a fost implicat în procesul de complot intentat conducătorilor Partidului Naţional Tărănesc, iar prin actul de acuzare i se impută următoarele:

a. Fiind împuternicit în mod special şi persoană de încredere a lui Maniu şi fiind la curent cu întreaga activitate criminală a acestuia şi a lui ION MIHALACHE a avut un rol de frunte în organizarea complotului împotriva Statului prin care se pregătea răsturnarea prin violenţă a guvernului democratic cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei.

Conformându-se directivelor lui MANIU în Septembrie 1946 a intrat în numele lui în tratative secrete cu reprezentanţii organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americii, HAMILTON şi HALL şi cu complicitatea lor directă a elaborat un plan al complotului contra Statului, cunoscut sub numele de "Meomorandum" care a fost pus la baza activităţii ulterioare a complotiştilor; acest "Memorandum" a fost înmânat reprezentanţilor organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americii în vederea înaintării lui la Washington.

./.

c. In vederea realizării în străinătate a celor prevăzute în "Memorandum",conformându-se instrucţiunilor lui MANIU a săvârşit în Septembrie 1946 un act de trădare şi a fugit din ţară cu ajutorul reprezentanţilor Misiunilor Militare Americane pe bordul unui avion al acestei Misiuni.

d. După fuga lui în străinatate pe baza împuternicirilor speciale date de MANIU şi de ceilalţi şefi ai partidelor de opoziţie în conformitate cu planul expus "Memorandum",s'a pus în fruntea cercului complotist din străinătate menţinând şi mai departe legătura cu organele de spionaj ale Statelor Unite ale Americii.

Prin sentinţa No.1980 din 11 Noembrie 1947,dată de Tribunalul Militar al Regiunei II-a Militară Bucuresti a fost condamnat la muncă silnică pe viaţă,cinci ani degradare civică, confiscarea averii şi 50.000 mii lei cheltueli de judecată.

La 11 August 1947,ziarul Conservator Britanic "Daily Telegraph" a publicat o scrisoare a lui NICULESCU BUZESTI în legătură cu arestarea fruntaşilor Partidului Naţional Ţărănesc,prin care arata că stadiul final al încălcării libertăţilor româneşti şi a independenţei fiecărui popor de către regimuri radice şi fără scrupule,forţat impuse de către o putere străină şi reprezentând numai o neglijabilă minoritate lichidează acum partidele democrate care au copleşitorul aport al opiniei publice.

Mai departe scrie : "apelez mai întâi la puterile anglo-saxone asupra cărora atârnă o imensă responsabilitate. Aceste puteri au obligaţia solemnă să restabilească un regim democratic în ţara mea. Deasemenea fac apel la Naţiunile Unite care nu pot rămâne indiferente faţa de regimurile care constituesc o ameninţare a păcii,prin negarea celor mai elementare drepturi omeneşti".

In prezent numitul se află în U.S.A. conducând "rezistenţa" română,fiind reprezentantul acesteia în "Uniunea Internaţională Agrară."

235

GRIGORE NICULESCU-BUZESTI
deputat în Capitală

Născut în anul 1908 la Buzău, doctor în drept, cu o bună situație materială, fiind ginerele principelui Barbu Stirbey.

Incepând din anul 1930 a ocupat diverse posturi în diplomație. Astfella 1 Mai 1930 a fost numit de G. Mironescu atașat de legație, iar la 1 Mai 1933 a fost avansat secretar de legație. La 1 Iulie 1938 a fost transferat la Legația din Stokholm. La 1 Aprilie 1939 a fost avansat Consilier de Legație. La 1 Septemvrie 1939 a fost însărcinat de afaceri la Riga. La 20 August 1940 a fost chemat în Administrația Centrală pentru ca la 20 Mai 1941 să fie numit director de cabinet la Ministerul de Externe.

La 30 Mai 1942 a luat parte la un supeu al Legației Elvețiene, la care a declarat că victoria armatelor germane este asigurată.

In tot timpul dictaturei antonesciene a luat parte efectivă la conducerea Ministerului Afacerilor Externe al cărui titular era Ică Antonescu.

Deasemeni făcea legătura între Palat și P.N.T. și P.N.L. căutând să obțină încrederea deplină a Coaroanei.

In Martie 1944 a făcut parte dintr'o comisie economică, care urma să plece în Turcia, ca trimis al lui Mihai Antonescu.

A fost împotriva constituirei Blocului Național Democratic.

Imediat după 23 August 1944 a fost numit Ministru de Externe în guvernul Sănătescu, făcând o politică anti-democrată, ceeace a determinat partidele comunist și social democrat să ceară îndepărtarea sa din guvern.

După înlocuirea sa la Ministerul Afacerilor Externe cu Constantin Vișoianu, în luna Octomvrie 1944, a început o acțiune anti-spvietică și anti-comunistă, întărindu-și poziția la Palat.

La 10 Ianuarie 1945, prin ziarul "Curierul", a atacat legea Pătrășcanu privitoare la înființarea Tribunalului Poporului și pedepsirea criminalilor de război.

Este în strânsă legătură cu misiunile politice și militare ale Angliei și Americei, acționând intens în atitudinea Regală din 22 August 1945.

Om de legătură a lui Iuliu Maniu, împreună cu Nicolae Penescu deține toate secretele importante ale acțiunilor șefului,

.//.

14.

936

nebucurându-se însă de încrederea fruntaşilor regăţeni. Din această cauză nu a putut fi cooptat în delegaţia permanentă a partidului şi nu ia parte la problemele de organizare.

Conduce şi dirijează legăturile lui Iuliu Maniu cu grupul din străinătate.

De menţionat că în ultimul timp influenţa sa la Palat a scăzut.

In luna Ianuarie 1946 vizita foarte des pe diplomatul elveţian H.Beat de Fischer, pentru a menţine legătura cu masoneria din Elveţia,

Este semnalat că în ziua de 2 Aprilie 1946, într'o şedinţă secretă a fost desemnat împreună cu Grigore Gafencu ca observator al P.N.T. la Conferinţa de Pace.

Mai este semnalat că la o şedinţă ţinută în casa lui Leucuţia în ziua de 31 Decemvrie 1945, şedinţă la care au luat parte Iuliu Maniu, Mihai Popovici, Dr. N. Lupu, Nicolae Penescu şi Stefan Mihăescu, interpretând textul comunicatului dela Moscova a susţinut, Regele este în drept să ceară mai întâi demisia guvernului, iar apoi să reconstituie guvernul pe aceleaşi baze, însă cu alt preşedinte de consiliu, propunând ca P.N.T. să-l susţină pe Titel Petrescu. A cerut deasemeni ca partidul să susţină faţă de comisia instituită în urma acordului dela Moscova, punctul de vedere că odată ce preşedintele consiliului de miniştri a refuzat să-şi dea demisia, prin aceasta s'a pus în situaţia unui sfetnic, rebel în care coroana nu poate avea nici o încredere.

Bun orator, însă fără priză în massă.

In prezent domiciliază în capitală, Calea Victoriei No.107.-

Are proprietăţi viticole şi este acţionar al Societăţii "Mica".

S'a bucurat de o atenţie deosebită din partea fostului ministru al Franţei la Bucureşti, Jaques Truelle, cu care deseori lua masa.

După 23 August 1944, în calitate de ministru de externe al României a făcut primele declaraţii după încheerea armistiţiului cu U.R.S.S.

Tot în aceiaşi calitate, în toamna anului 1944, solicitat fiind de ziaristul străin Clarman Joseph a făcut declaraţii cu privire la problema evreească din România. Contra acestor declaraţii, populaţia evreească din ţară a luat atitudine şi o delegaţie

în frunte cu avocatul Mişu Davidovici, secretarul general al Consiliului General Evreesc, s'a prezentat la redacţiile ziarelor democrate, protâstând contra acestor declaraţii, din care rezulta că la acea dată populaţia evreească din România fusese complect reintegrată în drepturile ei, lucru inexact.

In luna Decemvrie 1944, "Jurnalul de Dimineaţă", prin raportorul său Ioan Masşof, a publicat nişte articole cu privire la actul istoric dela 23 August 1944. Nemulţumit de faptul că nu fusese menţionat în acele articole, Niculescu Buzeşti a publicat o scrisoare la 29 Decemvrie 1944 în acelaş ziar, cerând să se stabilească întreg adevărul istoric asupra rolului pe care el la jucat în legătură cu acel act, ţinând legătura cu aliaţii.

Dos Persone S.S.I. 38

Nº 11829

Niculescu - Buzești Grigore

1940-1941

1

Dosar No.

Niculescu-Buzești, Grigore

Sosit .... dela ....

Scopul venirii ....

Pasport No. 39

Domiciliat Str. Sf. Constantin 24, ap. II

Insoțitori ....

Plecat .... la ....

Telefon: 59509

OPERAT LA FIȘE

Data și locul nașterii; 1908 - Buzău

Cetățenia română; naționalitatea română; religia ortodoxă.

Domiciliul: secretar-de-legație ; ocupația

Starea civilă: .... ; situația militară Rez. R. 7 Pioneri. -

Studii; limbi streine: ....

Situația materială: ....

Alte detalii: Director de cabinet la Direcția Politică din Ministerul afacerilor Externe.-

SEMNALMENTE:

Talia ....

Părul ....

Sprâncenele ....

Fruntea ....

Ochii ....

Nasul ....

Gura ....

Barba ....

Bărbia ....

Fața ....

Semne particulare ....

OBSERVAȚII:

Se bucură de o atenție deosebită din partea ministrului Franței, Jacques Truelle.

Sursa "Monique"

15 Octombrie 1941

OPERAT LA FIŞE

2

Contrainf. 40

Truelle l-a invitat pe Niculescu-Buzeşti, dela Ministerul Afacerilor Streine, la un dineu pentru Vineri 17.X, la Legaţia Franceză, dineu ce va fi urmat de partide de bridge, la care vor mai lua parte câteva persoane ce par a se bucura de o atenţie deosebită din partea Legaţiei Franceze.

OPERAT LA FIȘE

41

Notă.-

18.X.1941

Niculescu-Buzești, este prim secretar de legație, îndeplinește funcțiunea de director de cabinet la Direcția Politică.-

Relațiunile sale cu ministrul J. Truelle sunt pur profesionale, însă e posibil ca să nutrească sentimente franco-file, divulgând involuntar secretele ce le deține.-

Domiciliază în str. Sf. Constantin No 24

Telefon: 5.95.09.

42

7.XI.1941

NOTĂ.

NICULESCU - BUZEȘTI GRIGORE, domiciliat în Str. Sf. Constantin No 24 ap. III. s'a născut în Buzău la 1908; secretar de legație; de națion. Română și rel. Ort.

Sublt. rez. în Reg. 7 Pionieri,

Locuește împreună cu:

CONSTANTIN, tata, născut în Com. Buzești - Olt la 1876 viticultor; de națion. Română și rel. Ort.

VALERIA, mamă, născută în Buzău la 1882, casnică

./.

RADU, frate, născut în Buzău la 1911, inginer.

Sublt. rez. Arsenalul Armatei.

Răureanu

11.829 Niculescu-Buzești, Gr. min. af. străine

Dreptatea

OPERAT LA FIȘE

2 OCT. 1944

Un ministru care știe ce vrea

D. Gr. Niculescu-Buzești, ministru al Afacerilor Străine, a făcut eri ziarului „Universul" declarații privitoare la răspunderile politice și la epurația aparatului de stat. Nu exagerăm desigur spunând din capul locului că tânărul dar strălucitul nostru dregător s'a remarcat și de astădată prin fermitatea, prin logica și prin precizia unor vederi actuale. Personalitatea d-sale care s'a relevat îndeajuns în cadrele ministerului, a eșit la suprafața vieții politice cu prilejul zilei de 23 August. Istoria nepărtinitoare va înregistra rolul d-lui Gr. Niculescu- Buzești în pregătirea și în săvârșirea evenimentelor care au schimbat radical orientarea politicei noastre de stat. Până atunci, judecându-l după atitudini, după declarații și după fapte, să ne fie permis să exprimăm încrederea în virtuțile acestui om nou și în posibilitatea lor de desvoltare spre binele patriei.

Nu intenții omagiale dictează însă rândurile de față. Oricare ar fi calitatea intelectuală și morală a d-lui Gr. Niculescu-Buzești, declarațiile d-sale recente merită mai mult decât risipa unui adjectiv și cinstea unui fugar comentariu.

Spune în esență Ministrul de Externe că „răspunderile și epurația constitue nu numai un comandament moral, ci cheia tuturor problemelor politice interne și externe ale României". Iar într'un paragraf care sintetizează punctul de vedere al continuatorilor politicii lui Nicolae Titulescu, d-sa amintind proectul de pact de asistență mutuală, parafat de Titulescu-Litvinov în vara anului 1936, conchide: „Dacă vrem să așezăm problema răspunderilor în adevărata ei lumină, trebue să măsurăm drumul parcurs din 1936 până la politica regimului Antonescu". Socotind că răspunderile sunt solidare și indivizibile, d-sa declară că „nu ne putem mărgini la vinovații regimului Antonescu", adică la scadența greșelilor comise, trecând cu vederea crimele care l-au pregătit.

Textul plin de substanță s'ar cuveni citat în întregime. Claritatea lui de altfel suportă greu adăogirile comentariului. Situat în afară de partidele politice, dar ferm participant și susținător al regimului instaurat la 23 August, d. Gr. Niculescu-Buzești crede și nu se sfiește să afirme că „problema răspunderilor și a epurației constitue adevărata cheie a tuturor chestiunilor interne și externe ale României".

Cauza dreptății pe care am susținut-o dela început în aceste coloane, capătă astfel un susținător așezat deasupra oricărei bănueli de părtinire. Glasul bunului simț nu s'a ostenit să reclame dela 23 August și până astăzi o lărgire a răspunderilor care să cuprindă pe dușmanii politicii noastre externe, pe adversarii politicii lui Niculae Titulescu de prin guverne, de prin parlamente și din opinie, precum și pe asasinii garanțiilor noastre constituționale, pe aceia care furând libertățile poporului au ușurat instaurarea regimului din 1940.

D. Gr. Niculescu-Buzești s'a menținut în sfera ideilor politice abstracte. Dar concluziile pe care le poate desprinde din textul d-sale un cititor inteligent, se înscriu toate în avantajul democrației politice și sociale pe care atât de puțini vor cu sinceritate s'o așeze la temeliile României salvate.

N. Carandino

UNIVERSUL

17 SEP. 1944

CONVENȚIA DE ARMISTIȚIU

INTRE GUVERNUL ROMÂN ȘI GUVERNELE NAȚIUNILOR - UNITE

DECLARAȚIILE D-LUI GR. NICULESCU BUZEȘTI, MINISTRU DE EXTERNE

Aseară la ora 7.45, d. Gr. Niculescu-Buzești, ministrul afacerilor externe, a făcut ziariștilor următoarea declarație:

Semnarea armistițiului în-

D. GR. NICULESCU-BUZEȘTI
Ministru de Externe

seamnă începutul politicei de colaborare între România și Națiunile Unite și în special Uniunea Sovietică.

Convenția de armistițiu stabilește un statut bine definit care reglementează raporturile țării noastre cu Uniunea Sovietică și celelalte Națiuni Unite.

Desigur că unele din dispozițiunile armistițiului sunt grele și dureroase. Guvernul român este însă ferm hotărît de a îndeplini integral obligațiunile decurgând din Convenția de armistițiu. România va trebui să răscumpere greșelile trecutului regim. Nici actualul Guvern și nici poporul român nu sunt răspunzători de aceste greșeli. Dar în fața legilor aspre ale istoriei se întâmplă adesea că unii să răspundă pentru rătăcirile altora.

Cel mai bun mijloc pentru ca țara noastră să-și poată relua definitiv locul printre națiunile iubitoare de libertate este tocmai executarea scrupuloasă a condițiunilor armistițiului. De această executare depinde desvoltarea fericită a relațiilor noastre cu Uniunea Sovietică, iar de această desvoltare, posibilitatea de a obține rezolvarea ulterioară a unora dintre problemele în legătură cu armistițiul.

Dealtfel nu este de prisos de subliniat că Guvernul român a anticipat asupra unora din punctele prevăzute în Convenția de armistițiu luând din proprie inițiativă anumite măsuri, care corespund concepțiilor politice ale poporului român.

I. Astfel s'a adoptat o lege care repune în vigoare principiile Constituțiunilor democratice din 1866 și din 1923, după care toți Românii, indiferent de originea lor etnică, sunt egali în fața legilor țării. Prin această măsură au fost implicit abrogate toate legislațiunile rasiste.

II. Prin legile de amnistie și de desființare a lagărelor, care au fost și cele dintâi legi adoptate de noul Guvern, s'au pus încă dela început în libertate toate persoanele ce făcuseră obiectul unor condamnări sau dețineri cu caracter politic, așa încât problema prevăzută la punctul 6 al Convenției de armistițiu este deja integral rezolvată.

III. Deasemenea este rezolvată în cea mai mare parte și chestiunea făcând obiectul punctului 8 al Convențiunei de armistițiu prin lovirea de indisponibilitate de către Guvernul român a tuturor bunurilor aparținând supușilor germani și unguri.

IV. Insfârșit problema cea mai importantă și anume aceea a cooperării militare a României a primit o soluțiune încă din ziua de 24 August de când trupele române luptă alături cu armata roșie. Este cea mai bună dovadă a spiritului de colaborare de care este animat poporul român și de hotărîrei lui de luptă pentru restabilirea suveranității și independenții României și pentru recucerirea Transilvaniei răpită prin dictatul dela Viena.

Poporul român a știut deci să arate modul în care înțelege să aplice condițiunile armistițiului. In acelaș spirit Guvernul înțelege să îndeplinească și celelalte sarcini ce-i revin. Desigur că ele vor comporta unele privațiuni în scopul de a putea plăti indemnitatea de război și de a putea ajuta armata roșie în lupta împotriva inamicului comun. Deaceea Guvernul face apel la înțelepciunea, la calitățile de muncă, de pricepere, de măsură și de disciplină ale Națiunii pentru ca să putem străbate aceste greutăți trecătoare și să ajungem la limanul unei păci drepte, unei păci care va permite popoarelor pașnice cum este poporul nostru, și care vor fi avut tăria să suporte greutățile războiului, să se desvolte liber și armonios.

In orice caz România nu va mai tolera niciodată ca bunele noastre raporturi cu Uniunea Sovietică să fie turburate. Relațiuni de sinceră prietenie și de încredere cu Rusia Sovietică constitue baza esențială a securității României. Aceste relațiuni corespund dealtfel dorinței sincere și profunde a poporului român, care, cu excepția unui scurt dar dureros episod pe care dorim să dăm toate dovezile că am înțeles să-l lichidăm, a trăit în tot cursul istoriei sale în bună înțelegere cu poporul rus.

Poporul român este animat de cea mai sinceră dorință ca politica de colaborare cu Rusia Sovietică să se adâncească pentru a cuprinde probleme de organizare a păcii. Deasemenea în ce privește grelele probleme de reconstrucție a lumii cu care vom fi confruntați după acest război, România va fi fericită să colaboreze cu Uniunea Sovietică, Marea Britanie, Statele Unite ale Americei, Franța, precum și cu celelalte Națiuni Unite.

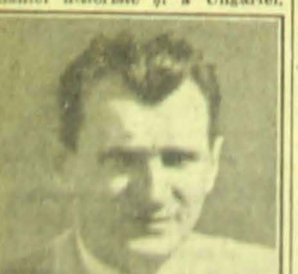
❖

La întrebarea unui ziarist, d. ministru Gr. Niculescu-Buzești a precizat că armistițiul nu cuprinde nici o clauză secretă, de nici o natură, în afară de textul publicat.

DECLARAȚIILE D-LUI MINISTRU L. PĂTRĂȘCANU

Poporul român trebue să cunoască adevărul. Intreg adevărul. România a pierdut războiul. Un război dus împotriva intereselor permanente ale poporului român. Armatele române au ajuns în Caucaz și la Stalingrad. Au ocupat Crimeia și Transnistria. Antonescu și regimul lui au asociat poporul român la crimele și jafurile hitleriste. In Basarabia, în Transnistria, la Odessa până la Nalcik și în stepa Calmucilor, armata noastră a fost pusă de conducători criminali să omoare sute de mii de oameni, fără motiv și fără acuze, dincolo de orice necesitate a războiului [illegible]

rie este nu obligație, de a duce războiul comun împotriva Germaniei hitleriste și a Ungariei,

cum cu dragă inimă pentru armata roșie, pentru că o facem pentru interesele proprii.

România trebue să plătească în șase ani 300 milioane de dolari. Pagubele pricinuite de armata română au fost evaluate la 1500 milioane dolari. Pentru războiul Germaniei am cheltuit în trei ani peste 1000 milioane dolari.

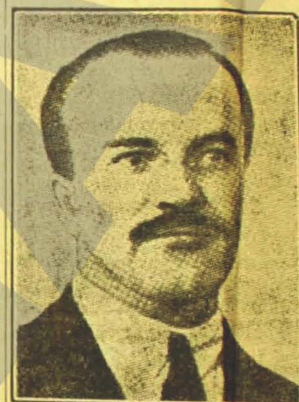
După 25 ani România încetează să fie un focar de agitații anti-sovietice și este împiedecată să devină adăpost pentru organizațiile internaționale de spionaj.

Articolul 17 din armistițiu re-

mai — cu înlăturarea tuturor instrumentelor vechiului regim și a elementelor fasciste și profasciste din aparatul de Stat și din întreaga noastră viață publică pot asigura odată cu aplicarea textului armistițiului, drumul spre libertate și independență a țării noastre, a poporului român.

TEXTUL CONVENȚIEI DE ARMISTIȚIU

Guvernul și Inaltul Comandament al României, recunoscând faptul înfrângerii României în războiul împotriva Uniunii Republicilor So-

D. V. MOLOTOV
Comisar pentru afacerile externe al U. R. S. S.

cialiste Sovietice, Regatului Unit și Statelor Unite ale Americei și a celorlalte Națiuni Unite, acceptă condițiunile armistițiului prezentate de către Guvernele susmenționatelor trei Puteri Aliate, acționând în interesul tuturor Națiunilor Unite.

Pe baza celor de mai sus, reprezentanții Guvernului și Inaltul Comandament Român, Ministru de Stat și Ministru de justiție, L. Pătrășcanu, Ministru Subsecretar de Stat al Afacerilor Interne, Adjutant al Majestății Sale Regelui României, General D. Dămăceanu, Principele B. Știrbey și d. G. Popp, având depline puteri, pe de o parte, — și reprezentantul Inaltului Comandament Aliat (sovietic), Mareșal al Uniunii Sovietice R. Ya. Malinovski, autorizat pentru aceasta de către Guvernele Uniunii Sovietice, Regatului Unit și Statelor Unite ale Americei, acționând în interesul tuturor Națiunilor Unite, pe de altă parte, au semnat următoarele condițiuni:

1. Dela 24 August 1944, ora 4 a. m., România a încetat cu totul operațiunile militare împotriva Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, pe toate teatrele de război, a ieșit din războiul împotriva Națiunilor Unite, a rupt relațiunile cu Germania și sateliții săi, a intrat în război și duce războiul alături de Puterile Aliate împotriva Germaniei și Ungariei, cu scopul de a restaura independența și suveranitatea României, pentru care scop va pune la dispoziție nu mai puțin de 12 divizii de infanterie, cu mijloacele suplimentare.

Operațiunile militare din partea forțelor române, inclu- [illegible]

generală a Inaltului Comandament Aliat (sovietic).

2. Guvernul și Inaltul Comandament al României se obligă să ia măsurile pentru dezarmarea și internarea forțelor armate ale Germaniei și Ungariei, aflate pe teritoriul României ca și pentru internarea cetățenilor celor două state menționate cari își au reședința acolo. (vezi anexa la art. 2).

3. Guvernul și Inaltul Comandament al României vor asigura forțelor sovietice și ale celorlalți Aliați înlesniri pentru libera lor mișcare pe teritoriul României, în orice direcție, dacă este cerut de către situația militară, Guvernul și Inaltul Comandament al României acordând orice concurs posibil pentru o astfel de mișcare, prin mijloacele lor de comunicație și pe cheltuiala lor, pe pământ, pe apă și în aer. (vezi anexa la art. 3).

4. Se restabilește frontiera de stat între Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice și România, stabilită prin acordul sovieto-român din 28 Iunie 1940.

5. Guvernul Român și Inaltul Comandament al României vor preda imediat Inaltului Comandament Aliat (sovietic), pentru înapoierea în țara lor, pe toți prizonierii de război sovietici și aliați precum și pe toți cetățenii internați și pe cei aduși cu sila în România.

Din momentul semnării condițiilor de față și până la repatriere, Guvernul și Inaltul Comandament Român se obligă să asigure, pe socoteala sa, tuturor prizonierilor de război, sovietici și aliați, precum și cetățenilor internați sau mutați cu sila, cum și celor refugiați, hrană îndestulătoare, îmbrăcăminte și asistență medicală, conform cu cerințele sanitare, cum și mijloace de transport pentru reîntoarcerea acestor persoane în țara lor.

6. Guvernul Român va elibera imediat, fără distincție de cetățenie sau naționalitate pe orice persoane arestate din cauza activității în favoarea Națiunilor Unite, sau pentru simpatiile lor pentru cauza Națiunilor Unite sau din cauza originei lor etnice, și va desființa orice legislație discriminatorie și restricțiunile ce decurg din ea.

7. Guvernul și Inaltul Comandament Român se obligă să remită ca trofee în mâinile Inaltului Comandament Aliat (sovietic) orice material de război al Germaniei sau al sateliților săi, aflat pe teritoriul român, inclusiv vasele flotei germane și ale sateliților ei aflate în apele românești.

CONVENŢIA DE ARMISTIŢIU

INTRE GUVERNUL ROMÂN ŞI GUVERNELE NAŢIUNILOR-UNITE

DECLARAŢIILE D-LUI GR. NICULESCU BUZEŞTI, MINISTRU DE EXTERNE

Aseară la ora 7.45, d. Gr. Niculescu-Buzeşti, ministrul afacerilor externe, a făcut ziariştilor următoarea declaraţie:

Semnarea armistiţiului în-

D. GR. NICULESCU-BUZEŞTI
Ministru de Externe

seamnă începutul politicei de colaborare între România şi Naţiunile Unite şi în special Uniunea Sovietică.

Convenţia de armistiţiu stabileşte un statut bine definit care reglementează raporturile ţării noastre cu Uniunea Sovietică şi celelalte Naţiuni Unite.

Desigur că unele din dispoziţiunile armistiţiului sunt grele şi dureroase, Guvernul român este însă ferm hotărît de a îndeplini integral obligaţiunile decurgând din Convenţia de armistiţiu. România va trebui să răscumpere greşelile trecutului regim. Nici actualul Guvern şi nici poporul român nu sunt răspunzători de aceste greşeli. Dar în faţa legilor aspre ale istoriei se întâmplă adesea că unii să răspundă pentru rătăcirile altora.

Cel mai bun mijloc pentru ca ţara noastră să-şi poată relua definitiv locul printre naţiunile iubitoare de libertate este tocmai executarea scrupuloasă a condiţiunilor armistiţiului. De această executare depinde desvoltarea fericită a relaţiilor noastre cu Uniunea Sovietică, iar de această desvoltare, posibilitatea de a obţine rezolvarea ulterioară a unora dintre problemele în legătură cu armistiţiul.

Dealtfel nu este de prisos de subliniat că Guvernul român a anticipat asupra unora din punctele prevăzute în Convenţia de armistiţiu luând din proprie iniţiativă anumite măsuri, care corespund concepţiilor politice ale poporului român.

I. *Astfel s'a adoptat o lege care repune în vigoare principiile Constituţiunilor democratice din 1866 şi din 1923, după care toţi Românii, indiferent de originea lor etnică, sunt egali în faţa legilor ţării. Prin această măsură au fost implicit abrogate toate legislaţiunile rasiste.*

II. *Prin legile de amnistie şi de desfiinţare a lagărelor, care au fost şi cele dintâi legi adoptate de noul Guvern, s'au pus încă dela început în libertate toate persoanele ce făcuseră obiectul unor condamnări sau deţineri cu caracter politic, aşa încât problema prevăzută la punctul 6 al Convenţiei de armistiţiu este deja integral rezolvată.*

III. *Deasemenea este rezolvată în cea mai mare parte şi chestiunea făcând obiectul punctului 8 al Convenţiunei de armistiţiu prin lovirea de indisponibilitate de către Guvernul român a tuturor bunurilor aparţinând supuşilor germani şi unguri.*

IV. *Insfârşit problema cea mai importantă şi anume aceea a cooperării militare a României a primit o soluţiune încă din ziua de 24 August de când trupele române luptă alături cu armata roşie. Este cea mai bună dovadă a spiritului de colaborare de care este animat poporul român şi de hotărîrei lui de luptă pentru restabilirea suveranităţii şi independenţii României şi pentru recucerirea Transilvaniei răpită prin dictatul dela Viena.*

Poporul român a ştiut deci să arate modul în care înţelege să aplice condiţiunile armistiţiului. In acelaş spirit Guvernul înţelege să îndeplinească şi celelalte sarcini ce-i revin. Desigur că ele vor comporta unele privaţiuni în scopul de a putea plăti indemnitatea de război şi de a putea ajuta armata roşie în lupta împotriva inamicului comun. Deaceea Guvernul face apel la înţelepciunea, la calităţile de muncă, de pricepere, de măsură şi de disciplină ale Naţiunii pentru ca să putem străbate aceste greutăţi trecătoare şi să ajungem la limanul unei păci drepte, unei păci care va permite popoarelor paşnice cum este poporul nostru, şi care vor fi avut tăria să suporte greutăţile războiului, să se desvolte liber şi armonios.

In orice caz România nu va mai tolera niciodată ca bunele noastre raporturi cu Uniunea Sovietică să fie turburate. Relaţiuni de sinceră prietenie şi de încredere cu Rusia Sovietică constitue baza esenţială a securităţii României. Aceste relaţiuni corespund dealtfel dorinţei sincere şi profunde a poporului român, care, cu excepţia unui scurt dar dureros episod pe care dorim să dăm toate dovezile că am înţeles să-l lichidăm, a trăit în tot cursul istoriei sale în bună înţelegere cu poporul rus.

Poporul român este animat de cea mai sinceră dorinţă ca politica de colaborare cu Rusia Sovietică să se adâncească pentru a cuprinde probleme de organizare a păcii. Deasemenea în ce priveşte grelele probleme de reconstrucţie a lumii cu care vom fi confruntaţi după acest război, România va fi fericită să colaboreze cu Uniunea Sovietică, Marea Britanie, Statele Unite ale Americei, Franţa, precum şi cu celelalte Naţiuni Unite.

❖

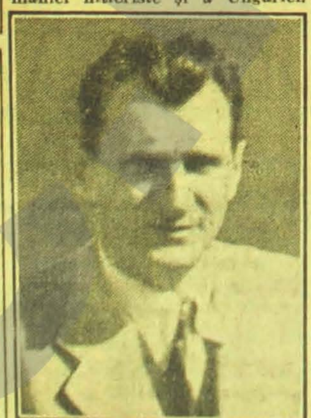
La întrebarea unui ziarist, d. ministru Gr. Niculescu-Buzeşti a precizat că armistiţiul nu cuprinde nici o clauză secretă, de nici o natură, în afară de textul publicat.

DECLARAŢIILE D-LUI MINISTRU L. PĂTRĂŞCANU

Poporul român trebue să cunoască adevărul. Intreg adevărul. România a pierdut războiul. Un război dus împotriva intereselor permanente ale poporului român. Armatele române au ajuns în Caucaz şi la Stalingrad. Au ocupat Crimeia şi Transnistria. Antonescu şi regimul lui au asociat poporul român la crimele şi jafurile hitleriste. In Basarabia, în Transnistria, la Odessa până la Nalcik şi în stepa Calmucilor, armata noastră a fost pusă de conducători criminali să omoare sute de mii de oameni, fără motiv şi fără scuze, dincolo de orice necesitate a războiului. Bandele de jefuitori, oameni ai lui Antonescu, au prădat ţinuturi întregi, au demontat uzinele, au luat tractoarele şi tramvaele, au cărat vitele, au desbrăcat populaţia, au distrus laboratoriile, au jefuit cadavrele. Şi toate acestea în numele poporului român. Când am ajuns la Moscova, imaginele războiului din Ucraina erau vii în sufletul şi în mintea fiecărui cetăţean sovietic.

Trei săptămâni ne despart de ziua de 23 August. Crede cineva că este suficient pentru a şterge urmele ultimilor trei ani?

Textul armistiţiului publicat azi, determină obligaţiile pe care şi le-a luat România. In primul rând datoria, căci datoria este nu obligaţie, de a duce războiul comun împotriva Germaniei hitleriste şi a Ungariei.

D. L. PĂTRĂŞCANU
ministru de stat

Numai astfel vom elibera Transilvania şi vom restabili independenţa şi suveranitatea naţională. Nici un sacrificiu nu este prea mic pentru acest război.

Armata roşie, aliata noastră, şi-a asigurat dreptul de liberă trecere pe teritoriul nostru, dacă situaţia militară o cere. Ceeace s'a făcut din slugărnicie pentru duşmanii neamului, să facem acum cu dragă inimă pentru armata roşie, pentru că o facem pentru interesele proprii.

România trebue să plătească în şase ani 300 milioane de dolari. Pagubele pricinuite de armata română au fost evaluate la 1500 milioane dolari. Pentru războiul Germaniei am cheltuit în trei ani peste 1000 milioane dolari.

După 25 ani România încetează să fie un focar de agitaţii anti-sovietice şi este împiedecată să devină adăpost pentru organizaţiile internaţionale de spionaj.

Articolul 17 din armistiţiu restabileşte administraţia civilă pe întreg teritoriul României, inclusiv Transilvania.

Prin articolul 19 se declară nul şi neavenit dictatul dela Viena. Astfel se asigură României reintegrarea Transilvaniei de Nord în hotarele ţării.

Poporul român cunoaşte acum condiţiile armistiţiului. Ele trebuesc executate în litera şi spiritul lor. Depinde de sinceritatea şi buna credinţă în executarea lor ca ele să fie practic ameliorate, iar România, până ieri ţară duşmană, să devină cu adevărat aliata Uniunei sovietice şi a celorlalte popoare care luptă pentru libertate.

Din punct de vedere intern numai realizarea unui regim democratic — în fapt şi nu formal — cu înlăturarea tuturor instrumentelor vechiului regim şi a elementelor fasciste şi profasciste din aparatul de Stat şi din întreaga noastră viaţă publică pot asigura odată cu aplicarea textului armistiţiului, drumul spre libertate şi independenţă a ţării noastre, a poporului român.

TEXTUL CONVENŢIEI DE ARMISTIŢIU

Guvernul şi Inaltul Comandament al României, recunoscând faptul înfrângerii României în războiul împotriva Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, Regatului Unit şi Statelor Unite ale Americei şi a celorlalte Naţiuni Unite, acceptă condiţiunile armistiţiului prezentate de către Guvernele susmenţionatelor trei Puteri Aliate, acţionând în interesul tuturor Naţiunilor Unite.

D. V. MOLOTOV
Comisar pentru afacerile externe al U. R. S. S.

Pe baza celor de mai sus, reprezentanţii Guvernului şi Inaltul Comandament Român, Ministru de Stat şi Ministru de justiţie, L. Pătrăşcanu, Ministru Subsecretar de Stat al Afacerilor Interne, Adjutant al Majestăţii Sale Regelui României, General D. Dămăceanu, Principele B. Ştirbey şi d. G. Popp, având depline puteri, pe de o parte, — şi reprezentantul Inaltului Comandament Aliat (sovietic), Mareşal al Uniunii Sovietice R. Ya. Malinovski, autorizat pentru aceasta de către Guvernele Uniunii Sovietice, Regatului Unit şi Statelor Unite ale Americei, acţionând în interesul tuturor Naţiunilor Unite, pe de altă parte, au semnat următoarele condiţiuni:

1. Dela 24 August 1944, ora 4 a. m., România a încetat cu totul operaţiunile militare împotriva Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, pe toate teatrele de război, a ieşit din războiul împotriva Naţiunilor Unite, a rupt relaţiunile cu Germania şi sateliţii săi, a intrat în război şi duce războiul alături de Puterile Aliate împotriva Germaniei şi Ungariei, cu scopul de a restaura independenţa şi suveranitatea României, pentru care scop va pune la dispoziţie nu mai puţin de 12 divizii de infanterie, cu mijloacele suplimentare.

Operaţiunile militare din partea forţelor române, inclusiv forţele navale şi aeriene, împotriva Germaniei şi Ungariei vor fi puse sub comanda generală a Inaltului Comandament Aliat (sovietic).

2. Guvernul şi Inaltul Comandament al României se obligă să la măsurile pentru dezarmarea şi internarea forţelor armate ale Germaniei şi Ungariei, aflate pe teritoriul României ca şi pentru internarea cetăţenilor celor două state menţionate cari îşi au reşedinţa acolo. (vezi anexa la art. 2).

3. Guvernul şi Inaltul Comandament al României vor asigura forţelor sovietice şi ale celorlalţi Aliaţi înlesniri pentru libera lor mişcare pe teritoriul României, în orice direcţie, dacă este cerut de către situaţia militară, Guvernul şi Inaltul Comandament al României acordând orice concurs posibil pentru o astfel de mişcare, prin mijloacele lor de comunicaţie şi pe cheltuiala lor, pe pământ, pe apă şi în aer. (vezi anexa la art. 3).

4. Se restabileşte frontiera de stat între Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice şi România, stabilită prin acordul sovieto-român din 28 Iunie 1940.

5. Guvernul Român şi Inaltul Comandament al României vor preda imediat Inaltului Comandament Aliat (sovietic), pentru înapoierea în ţara lor, pe toţi prizonierii de război sovietici şi aliaţi precum şi pe toţi cetăţenii internaţi şi pe cei aduşi cu sila în România.

Din momentul semnării condiţiilor de faţă şi până la repatriere, Guvernul şi Inaltul Comandament Român se obligă să asigure, pe socoteala sa, tuturor prizonierilor de război, sovietici şi aliaţi, precum şi cetăţenilor internaţi sau mutaţi cu sila, cum şi celor refugiaţi, hrană îndestulătoare, îmbrăcăminte şi asistenţă medicală, conform cu cerinţele sanitare, cum şi mijloace de transport pentru reîntoarcerea acestor persoane în ţara lor.

6. Guvernul Român va elibera imediat, fără distincţie de cetăţenie sau naţionalitate pe orice persoane arestate din cauza activităţii în favoarea Naţiunilor Unite, sau pentru simpatiile lor pentru cauza Naţiunilor Unite sau din cauza originei lor etnice, şi va desfiinţa orice legislaţie discriminatorie şi restricţiunile ce decurg din ea.

7. Guvernul şi Inaltul Comandament Român se obligă să remită ca trofee în mâinile Inaltului Comandament Aliat (sovietic) orice material de război al Germaniei sau al sateliţilor săi, aflat pe teritoriul român, inclusiv vasele flotei germane şi ale sateliţilor ei aflate în apele româneşti.

(Continuare în pag. 3-a)

1189

44 bis

Surs a "Z I Z I"

19 octombrie 1944

La liberali s'a discutat azi dimineaţă faptul că presa comunistă continuă să aducă insulte şi grave acuzaţiuni dlui ministru Buzeşti.

Ziarul dlui Pătrăşcanu învită guvernul să plece. D-sa ameninţă că ţara poate să-l constrângă pe guvern să plece.

O fi ştiind d. Pătrăşcanu- se spune- pe ce se bizuie când afirmă acest lucru.

UNIVERSUL
26 OCT. 1944

Declarațiile d-lui Gr. Niculescu-Buzești asupra problemei evreești

D. Niculescu-Buzești, ministrul afacerilor străine, a primit în audiență, Sâmbătă, 21 Octombrie a. c., pe d. Ioseph L. Klarman, corespondentul lui „Jewish Telegraphic Agency" London- New-York (Agenția Telegrafică Evreiască) cu care a discutat problemele ce privesc evreii din România, precum și toate problemele în legătură cu Palestina.

D. ministru al afacerilor străine a predat d-lui Klarman următoarea declarație scrisă:

1. Prin decretul-lege cu caracter constituțional din 30 August, guvernul român a repus în vigoare principiile constituțiilor din 1866 și 1923, privind drepturile românilor. După aceste principii, toți Românii, fără deosebire de origine etnică, sunt egali în fața legilor țării.

Este deci evident că în urma actului din 30 August adoptat de noul guvern român, evreii se bucură de toate drepturile politice și economice, asemenea celorlalți cetățeni români.

2. Guvernul român examinează în acest moment o lege cu privire la restituirea bunurilor aparținând evreilor și cari au fost expropriate de regimul Antonescu. Această lege va fi adoptat definitiv, în timpul cel mai scurt.

In ceeace privește reintegrarea vechilor funcționari de origine evreiască, dispozițiunile necesare au fost luate de toate departamentele, în acest scop. La cerere individuală, vechii funcționari de origine evreiască vor fi reintegrați în posturile lor. Ministerul afacerilor străine a reintegrat de acum toți funcționarii vechi de origine evreiască.

3. Din punct de vedere strict juridic, ar fi necesară adoptarea unor legi speciale pentru abolirea legislațiilor rasiale. Intr'adevăr, regimul constituțional prevede norme generale a căror aplicare trebue precizată prin legi speciale. Prin restabilirea principiilor constituțiilor din 1866 și 1923, toată legislația rasială devine retrospectiv anticonstituțională. Legile speciale necesare pentru abolirea acestei legislații nu vor întârzia să apară.

Este de remarcat că pentru unele domenii cari nu prezintă complicații juridică, guvernul a luat de acum dispoziții pentru reintegrarea evreilor în drepturile lor.

Astfel, precum am spus mai sus, vechii funcționari vor fi reintegrați în posturile lor.

In același timp, organizațiile profesionale au primit dispozițiuni în sensul unei imediate rezolvări a cererilor ce le vor fi prezentate pentru reînscrierea evreilor în acele organizații.

Problema reintegrării vechilor funcționari de stat, precum și aceea a deplinei libertăți a profesiunilor au fost deci rezolvate pe cale administrativă, fără a se aștepta legi speciale pentru abolirea legislațiilor rasiale. Aceasta nu va împiedica însă ca astfel de legi să fie promulgate, pentru a satisface, astfel, orice exigență tehnică juridică.

Sunt totuși anumite probleme pentru a căror soluționare se cere adoptarea de legi speciale. Mă refer la restituirea bunurilor de care sunt legate o serie întreagă de probleme cu caracter patrimonial. Astfel, s'a luat naștere, de exemplu, drepturi și obligațiuni contractuale, pentru care trebue prevăzut un mijloc de lichidare.

Acesta este, obiectul legii la care m'am referit la punctul precedent. După cum v'am mai spus, această lege va fi promulgată în foarte scurt timp. Vă pot asigura că principiul esențial al acestei legi este restituirea tuturor bunurilor proprietarilor evrei.

4. Dată fiind abolirea tuturor deosebirilor rasiale, în dreptul public român, nu mai este, desigur nici o piedică pentru reintegrarea evreilor în viața economică a țării. România este hotărîtă să se angajeze într'o politică de reconstrucție și de desvoltare economică, al cărei scop este de a ridica nivelul vieții tuturor claselor sociale. Cred deci că de acum încolo va fi de lucru pentru toată lumea în țara noastră. Pentru îndeplinirea acestei opere, sunt convins că aptitudinile economice și munca populației evreești ne vor fi de un ajutor apreciabil.

Evident, cu cât țara noastră va fi ajutată în cadrul unui plan economic și finaciar internațional — ca de altfel și celelalte țări insuficient desvoltate din punct de vedere economic — cu atât va fi mai ușoară desvoltarea României.

5. Guvernul român este dispus să ajute pe evreii care vor să emigreze în Palestina. In acest scop, va ușura — în măsura mijloacelor de care dispune pentru moment, activitatea oficiului de emigrare al organizației sioniste din România. Din păcate, nu dispunem în prezent de vapoare care să fie întrebuințate în acest scop, dat fiindcă flota noastră este folosită pentru transporturile militare necesare în lupta comună a Armatei Roșii și a Armatei Române.

6. Dorința poporului evreu de a avea un cămin național este desigur, foarte legitimă. Iată de ce guvernul democratic român are o atitudine afirmativă în ceeace privește sionismul.

Dar nu trebue să existe vreo confuzie. Sunt două atitudini afirmative posibile față de sionisme: una dușmănoasă și una prietenoasă.

Prima este atitudinea guvernelor fasciste și hitleriste, care, dacă nu întrebuințează mijloace mai radicale pentru a se debarasa de evrei, sunt mulțumite să-i trimeată în Palestina.

A doua, este aceea a guvernelor adevărat democrate, care, fără a întrebuința nici un mijloc de constrângere pentru a încuraja emigrarea evreilor, dau întregul lor sprijin acelora cari aleg de bună voie calea emigrării în Palestina.

In acest sens trebue înțeleasă atitudinea guvernului român cu privire la sionism. Guvernul român va evita deci nu numai să exercite constrângeri și presiuni pentru a stimula emigrarea în Palestina, ci să evite de a întrebuința orice mijloc de propagandă în această direcțiune. Guvernul român consideră că populația evreiască din România trebue să se pronunțe într'un mod cu totul liber ,asupra destinului său.

1189

Bd 8 / 46

OPERAT LA FIȘE

SEMNALUL
26 OCT. 1944

Abolirea legilor rasiale

— Declarația d-lui Niculescu-Buzești —

D. Niculescu Buzești, ministrul afacerilor străine solicitat de d. Joseph L. Klarman, corespondentul lui „Jewish Telegraphic Agency" a predat o declarație scrisă asupra problemelor evreești în România, prin care se arată că evreii au fost reintegrați în drepturile cetățenești, prin decretul-lege care a repus în vigoare principiile constituționale.

Actualmente guvernul examinează o lege privitoare la restituirea bunurilor aparținând evreilor și cari au fost expropriate de regimul Antonescu. In scurt timp această lege va fi adoptată. Deasemenea s'au luat dispozițiuni, în diferitele departamente, pentru reprimirea funcționarilor de origine evreiască.

Dacă s'a putut rezolva, ușor, pe cale administrativă restituirea bunurilor confiscate de stat, reintegrarea in servicii la stat a funcționarilor evrei, repunerea în drepturi a profesioniștilor și reînscrierea lor în organizațiile profesionale e mai dificilă rezolvarea acelor probleme și care oferă complicații juridice: restituirea bunurilor de care sunt legate drepturi și obligațiuni contractuale, reprimirea funcționarilor particulari, etc. Pentru acestea se pregătesc legi speciale, care vor fi promulgate curând.

Prin abolirea legilor rasiale, evreii vor fi reincadrați în viața economică a țării și vor contribui la activitatea de reconstrucție a României, care se va organiza în cadrul unui plan economic și financiar internațional.

Guvernul român e dispus să sprijine emigrarea evreilor sioniști în Palestina, recunoscându-se legitimitatea dorinței poporului evreu de-a avea un cămin național.

D. ministru de externe insistă că acest sprijin este expresia unei atitudini prietenoase față de sionism și că deci guvernul nu va exercita nicio constrângere pentru plecarea evreilor în Palestina.

11892

B.I.8

VIITORUL
26 OCT. 1944

Dl. ministru Niculescu-Buzeşti despre problemele evreilor din România

Dl. Niculescu-Buzeşti, ministrul afacerilor străine, a făcut d-lui Iosef L. Klarman, corespondentul lui „Ievish Telegraphic Agency" din Londra, declaraţii cu privire la problemele evreilor din România.

D. ministru Buzeşti, a arătat că prin repunerea în vigoare a Constituţiei din 1923, evreii sunt consideraţi egali în faţa legilor ţării. Prin legi speciale guvernul le va restitui bunurile, îi va reintegra în servicii, şi va desfiinţa toate măsurile cu caracter rasist.

Guvernul român este dispus să ajute pe evreii care vor să emigreze în Palestina. In acest scop, va uşura — în măsura mijloacelor de care dispune pentru moment, activitatea Oficiului de emigrare al Organizaţiei Sioniste din România. Din păcate, nu dispunem în prezent de vapoare care să fie întrebuinţate în acest scop, dat fiind că flota noastră este folosită pentru transporturile militare necesare în lupta comună a armatei roşii

Guvernul român va evita însă să exercite constrângeri şi presiuni pentru a stimula emigrarea în Palestina. Se va evita a întrebuinţa orice mijloc de propagandă în această direcţiune. Guvernul român consideră că populaţia evreiască din România trebue să se pronunţe într'un mod cu totul liber, asupra destinului său.

1189

118

TRIBUNA POPORULUI
30 OCT. 1944

Protestul populaţiei evreeşti împotriva declaraţiilor d-lui Niculescu-Buzeşti

La redacţiile ziarelor democratice s'a prezentat aseară o delegaţie a populaţiei evreeşticondusă de d. av. Mişu Davidovici, secretarul general al Consiliului general evreesc.

In numele întregii populaţii evreeşti, delegaţia a protestat împotriva declaraţiilor d-lui ministru de externe Niculescu-Buzeşti, făcute unui reprezentant al presei străine.

In aceste declaraţii, d. Niculescu-Buzeşti, face afirmaţia falsă că populaţia evreească din România a fost complect reintegrată în drepturlle ei, nemaiavând nimic de revendicat.

Oare nu ştie ministrul de externe că funcţionarii evrei nu au fost reprimiţi în întreprinderile de unde îi alungase legea românizării din 1941, lege care a aruncat pe drumuri mii de salariaţi?

Nu ştie deasemeni, d. Niculescu-Buzeşti că puţinii studenţi evrei care au avut curajul să ceară înscrierea în Facultăţi sau în unele licee de Stat, aŭ fost respinşi pe mottivul „că nu s'ar fi primit încă ordine în acest sens"?

Că proprietarii ale căror imobile au trecut în patrimoniul C. N. R.-ului, plătesc-chirii enorme în timp ce chiriaşii legionari se lăfăe — pe baza unor chirii derizorii — în apartamentele ce le-au fost atribuite prin protecţii sus puse, de către d. Titus Dragoş?

Dar populaţia evreească ştie toate aceste lucruri, fiindcă le simte direct efectele; şi deaceea protestează.

In acelaş timp, delegaţia a protestat cu indignare împotriva eliberării agentului gestapo-ului, Dr. Nandor Gingold, fost conducător al Centralei Evreilor şi a acolitului său, D. Grossman—Grozea.

In timp ce populaţia evreească înţelege să se alăture întregului popor român în lupta împotriva fascismului, dându-şi complecta adeziune la platforma Frontului Naţional Democratic, clica reacţionară din guvern repune în libertate elementele care au contribuit activ la exterminarea evreilor români.

Un articol din Bukarester Tageblatt îl elogia acum câtva timp pe d-rul Gingold pentru serviciile aduse Germaniei, în sensul legilor dela Nüremberg.

Ştim ce au însemnat aceste servicii: sute de mii de oameni trimişi la moarte în Transnistria, munca de folos obştesc, batjocorirea şi spolierea întregei populaţii evreeşti.

Pentru aceste fapte, guvernul Antonescu în înţelegere cu organele germane au acordat d-rului Gingold dreptul de a fi asimilat cu cetăţenii de origine etnică română şi de a obţine un paşaport cucare să poată fugi la momentul oportun în Elveţia.

Totuşi n'a avut timp să fugă, fiind arestat. Dar după acel arest de formă — care înrealitate avea mai curând aspectul unei recreeri în condiţii optime — dr. N. Gingold ca şi d. Grossman-Grozea au fost eliberaţi.

Populaţia evreească, care, ca şi întreg poporul român, vede imperioasa necesitate a unei epuraţii radicale în sânul ei, nu poate admite acest lucru.

Deaceea, delegaţia n'a adresat presei democratice cerându-i să înfiereze acest act care loveşte populaţia evreească în dorinţa ei cea mai arzătoare: aceea de a pedepsi cât mai drastic elementele care au contribuit activ şi conştient la calvarul ei, punându-se în serviciul Germaniei hitleriste.

L. Z.

11892

58.

Actul dela 23 August

29 DEC. 1944

OPERAT LA FIȘE

49

O SCRISOARE
A D-LUI GR. NICULESCU-BUZEŞTI

(Urmare din pag. I-a)

revenea. ***Diferiţii participanţi la această acţiune lucrau paralel, fără să ştie întotdeauna totul despre activitatea celorlalţi.***

Datorită faptului că, fiind însărcinat de-a întreţine contactul cu Aliaţii prin mijloacele de comunicaţii ce aveam la îndemână, şi care la un moment dat, erau singurele disponibile, am avut privilegiul de a ocupa o poziţiune oarecum centrală, care mi-a îngăduit să cunosc toate aspectele pregătirii actului dela 23 August.

Sunt deci în măsură să afirm că textul apărut, deşi conţine unele fapte exacte, totuşi prin multe alte fapte şi mai ales prin anumite aprecieri, nu redă în întregime adevărul istoric. Acest lucru este adevărat şi pentru ierarhia, pe care acest text încearcă să o stabilească în ce priveşte meritele în pregătirea şi aducerea la îndeplinire a actului dela 23 August.

Aceste evenimente sunt prea apropiate de noi, pentru a putea fi destăinuite acum, în întregime, fără a provoca discuţii, susceptibilităţi şi pasiuni. Socotesc că, în aceste momente, avem nevoie, înainte de toate, de cât mai multă înţelegere şi armonie. Nu am deci intenţia de-a da, deocamdată, la iveală adevărata versiune a evenimenelor care au condus la actul dela 23 August, căci nu consider oportun de a da naştere la recriminări, nu numai nefolositoare, dar chiar dăunătoare. Când va veni vremea, care să ne permită să privim aceste evenimente cu mai multă seninătate şi mai desprinşi de pasiuni, care sunt întotdeauna trecătoare, atunci desigur va fi pentru mine — ca şi pentru oricare altul — o datorie de a face să fie cunoscut întregul adevăr.

Până atunci nu pot însă ratifica, fie numai prin tăcere, o versiune a unor evenimente istorice, care din lipsă de suficientă informaţie, nu corespunde adevărului.

Primiţi, etc.,

GR. NICULESCU-BUZEŞTI

Publicând scrisoarea d-lui ministru plenipotenţiar Gr. Niculescu-Buzeşti, fost ministru de externe, reţinem mai întâi faptul că fiecare participant la actul din 23 August, nu cunoştea decât ceiace trebuia să cunoască, pentru sectorul lui de acţiune. Deci, orice versiune este, prin chiar aceasta, incompletă. De aci, necesitatea de-a publica toate versiunile care, completându-se una pe alta, pot cuprinde întregul adevăr asupra acestui act istoric.

Cu atât mai mult regretăm cǎ d. Niculescu-Buzeşti, care a fost în centrul acţiunii şi care, prin misiunea sa, a putut cunoaşte toate faţetele problemei, îşi impune încă tăcerea asupra lui 23 August.

Socotim că acest act poate fi pus în lumină fără a stârui patimi politice şi numai cu scopul de-a învedera opiniei publice de peste hotare mişcarea de rezistenţă naţională din România.

O SCRISOARE
A D-LUI GR. NICULESCU-BUZEŞTI

Fostul ministru de externe, care a avut un rol insemnat in conspiraţia dela 23 August, face câteva precizări interesante

D. ministru plenipotenţiar Gr. Niculescu-Buzeşti, — fost ministru de externe, ne trimite următoarea scrisoare:

Domnule director,

„Jurnalui de dimineaţă" a socotit necesar să publice un reportaj asupra evenimentelor, care au condus la actul dela 23 August 1944.

Imprejurările au voit să joc un oarecare rol în aceste evenimente, aşa cum admite — dealtfel într'un mod asupra căruia fac toate rezervele—şi autorul reportajului în chestiune. Dacă amintesc rolul meu în actul dela 23 August, derogând dela tăcerea pe care mi-am impus-o, cel puţin pentru câtva timp, nu este pentru a-mi sublinia un merit, căci nu am câtuşi de puţin intenţiunea de-a insista, în rândurile ce urmează, asupra acestui rol.

O fac numai pentru a arăta că sunt unul dintre puţinii participanţi la aceste evenimente, care cunosc întregul adevăr.

Mulţi din ceilalţi participanţi nu cunosc direct decât unele aspecte fragmentare, ce interesau sfera lor proprie de acţiune. Secretul absolut, care constituia o condiţiune indispensabilă a succesului impusese,—ca o regulă generală, — de-a nu se face nicio confidenţă mai mult decât era necesar, pentruca fiecare să-şi îndeplinească rolul ce-i

(Continuare în pag. 2-a)

SEMNALUL

11 JAN. 1945

VINA CELOR CARI AU INTRODUS DICTATURA

D. NICULESCU - BUZEȘTI DESPRE RĂSPUNDERILE POLITICE

D. Gr. Nculescu-Buzești publică în „Curierul", un interesant articol, prin care arată că trebuesc trași la răspundere nu numai executorii direcți ai intrării României în război, ci și toți cei ce au contribuit la aceasta, pregătind și introducând regimul de dictatură, căci fără sugrumarea democrației, nu s'ar fi putut ajunge la colaborarea noastră cu Axa.

D-sa scrie:

Dar proiectul nu este numai nedrept, ci și periculos pentru interesele țării. Sancționând numai o categorie de vinovați, proiectul contribuie la acreditarea impresiunii că politica celeilalte categorii — a celor cari au introdus și sprijinit regimurile de dictatură — a avut aprobarea poporului român.

D. Niculescu-Buzești este împotriva tribunalului popular, propunând a se deferi competința de a judeca aceste procese politice, unei instanțe superioare, cum ar fi Curtea de Casație.

Problema răspunderilor politice

— Intre acțiunea guvernului și manifestările unor oameni politici —

Ziua de eri înregistrează două importante manifestări politice, în legătură directă cu preocupări de strigentă actualitate: 1) D. Gr. Niculescu-Buzești, fost ministru al afacerilor străine în guvernul constituit în noaptea de 23 August 1944, și unul din factorii cari au avut un rol determinat în pregătirea evenimentelor care au dus la reintegrarea României în cadrul alianțelor sale firești, prin detașarea de Axă, — publică în ziarul „Curierul" un articol, prin care ia atitudine împotriva proectului pentru sancționarea criminalilor de războiu, prezentat discuției publice de d. Lucrețiu Pătrășcanu. ministrul Justiției;

2) D. Gh. Tătărăscu fost prim ministru, întru justificarea sa și a guvernărilor sale, prezintă prin ziarul „Drapelul", oficiosul grupării pe care o prezidează, argumente și documente în combaterea învinovățirilor cari i s'au adus, de a fi contribuit la destrămarea alianțelor noastre de totdeauna și la penetrația influenței germane în România:

PROBLEMA RĂSPUNDERILOR POLITICE PREVĂZUTĂ DE D. NICULESCU-BUZEȘTI

In articolul publicat în „Curierul", d. Niculescu-Buzești, prevenindu-ne asupra atitudinii egale de total dezacord cu d. ministru Pătrășcanu, ce privește modalitățile de stabilire și soluționare a răspunderilor politice, socotește indicat să-și întărească dela început poziția, precizând că are întreaga autoritate de a vorbi deschis în problemele de prim ordin cari constituesc sarcina politică a actualului guvern, deoarece: d-sale îi revine inițiativa căreia i se datorează constituționalizarea legislației privitoare la pedepsirea celor vinovați de dezastrul țării, d-sa este unul din autorii legii epurației și a legii pentru arestarea preventivă a principalilor răspunzători politici; tot d-sa dăduse formă definitivă unei legi de epurație a presei; și in sfârșit, ca ministru de externe a aplicat legea epurației la acel departament.

Cu aceste state de servicii asupra cărora atrage atențiunea d. Buzești socotește că are dreptul să aducă o contribuție la una din cele mai importante probleme, care se pune sau, dacă totuși desemnarea unor acuzatori publici va fi considerată necesară aceștia să fie numiți la propunerea Consiliului de miniștri.

In concluzie d. Buzești reproșează d-lui Pătrășcanu că prin procesul prezentat discuției ar urmări să facă din partidul comunist adevăratul arbitru al problemei răspunderilor.

Ori — afirmă d-sa — problema răspunderilor este o problemă națională și trebue rezolvată pe plan național.

In măsura pe care ne-a îngăduit-o spațiul am reprodus în rezumat ideile principale pe care își întemeiază d. Buzești argumentarea împotriva proectului răspunderilor.

Desigur că replica d-lui ministru Pătrășcanu nu va întârzia.

D. G. TATARASCU

PRECIZĂRILE DE POLITICĂ EXTERNĂ ALE D-LUI TATĂRASCU

Primul din seria de articole anunțate de d. Gh. Tătărăscu în legătură cu politica noastră externă dinainte de 1940 a apărut eri în ziarul «Drapelul» sub forma unui interview..

D. Tătărăscu precizează că față de o întreagă campanie, potrivit susținerilor cărora politica noastră externă ar fi suferit abateri dela linia ei tradițională încă din timpul guvernării dela 1934—1937 prezidată de d-sa se socotește îndreptățit să afirme cu tărie că, dacă este un adevăr care constitue mândria tuturor guvernelor ce s'au perindat la cârma Țării, precum și mândria Țării însăși, este constanța politicii externe a României, dela tratatele de pace până în Iunie 1940.

D. Tătărăscu reproșează că această campanie căreia se vede nevoit să răspundă, învederează că problemele de politică externă se desbat ca simple probleme electorale, fără utilizarea informației necesare și fără detașarea de patimi personale, — ceeace nu ar fi de natură să servească interesele Țării.

Pentru lămurirea rolului d-sale în politica externă și înainte de 1940 d. Tătărăscu produce un document care este destinat să reprezinte «o politică, un crez și o îndrumare».

Este vorba anume de un raport pe care, în calitate de ambasador al Țării la Paris l-a trimis guvernului român la 30 Mai 1939.

Referindu-se la evenimentele cari se desfășurau câteva luni înainte de isbucnirea actualului războiu, punând în atenția guvernului de atunci că raportul de forțe dintre puterile occidentale și blocul germano—italian, cu singură anexă Ungaria este categoric în favoarea celor dintâi, d. Tătărăscu recomandă ca orientarea noastră să urmeze acțiunea puterilor occidentale.

Vom urmări continuarea precizărilor d-lui Tătărăscu, și vom înregistra deopotrivă comentariile la cari vor da loc.

Discuțiunea care se deschide este de cel mai mare interes și în legătură directă cu problema răspunderilor politice atât de actuală.

Rep.

ministrul Justiției;

2) D. Gh. Tătărăscu fost prim ministru, întru justificarea sa și a guvernărilor sale, prezintă prin ziarul „Drapelul", oficiosul grupării pe care o prezidează, argumente și documente în combaterea învinovățirilor cari i s'au adus, de a fi contribuit la destrămarea alianțelor noastre de totdeauna și la penetrația influenței germane în România;

PROBLEMA RASPUNDERILOR POLITICE PREVĂZUTĂ DE D. NICULESCU-BUZEȘTI

In articolul publicat în „Curierul", d. Niculescu-Buzești, prevenindu-ne asupra atitudinii egale de total dezacord cu d. ministru Pătrășcanu, ce privește modalitățile de stabilire și soluționare a răspunderilor politice, socotește indicat să-și întărească dela început poziția, precizând că are întreaga autoritate de a vorbi deschis în problemele de prim ordin cari constituesc sarcina politică a actualului guvern, deoarece: d-sale îi revine inițiativa căreia i se datorează constituționalizarea legislației privitoare la pedepsirea celor vinovați de dezastrul țării, d-sa este unul din autorii legii epurației și a legii pentru arestarea preventivă a principalilor răspunzători politici; tot d-sa dăduse formă definitivă unei legi de epurație a presei; și în sfârșit, ca ministru de externe a aplicat legea epurației la acel departament.

Cu aceste state de servicii asupra cărora atrage atențiunea d. Buzești socotește că are dreptul să aducă o contribuție la una din cele mai importante probleme, care se pune pentru țara noastră.

Trecând la fondul discuțiunii, d. Buzești afirmă că proectul d-lui ministru Pătrășcanu păcătuește prin aceea că absolvă pe cei ce poartă principala răspundere a regimurilor de dictatură, care solidar vinovați ca autori direcți ai războiului împotriva națiunilor unite, trebuesc deopotrivă sancționați. Proectul d-lui ministru Pătrășcanu este socotit de d. Buzești de o inechitate surprinzătoare și inexplicabilă.

D. Buzești se ridică și împotriva instituirii jurisdicției speciale a tribunalului popular, pe care îl socotește instituție extralegală, soluțiune esențialmente revoluționară, care nu ar putea asigura o judecată nepărtinitoare. Cu singura rezervă de a se lua toate garanțiile necesare pentru ca magistratura să-și poată împlini în completă independență sarcina, d. Buzești cere ca judecata proceselor politice să fie de competența unei înalte instanțe judiciare, cum ar fi de pildă Curtea de Casație, iar dacă totuși s'ar rămâne la ideia instituirii unui tribunal popular, să se asigure că instanța va reprezenta într'adevăr voința populară.

In ce privește acuzația, d-sa cere să fie încredințată parchetului Curții de Casație ori Curților de apel.

D. G. TATARASCU

triva proectului răspunderilor.

Desigur că replica d-lui ministru Pătrășcanu nu va întârzia.

PRECIZARILE DE POLITICA EXTERNA ALE D-LUI TATARASCU

Primul din seria de articole anunțate de d. Gh. Tătărăscu în legătură cu politica noastră externă dinainte de 1940 a apărut eri în ziarul «Drapelul» sub forma unui interview.

D. Tătărăscu precizează că față de o întreagă campanie, potrivit susținerilor cărora politica noastră ... sonale, — ceeace nu ar fi de natură să servească interesele Țării.

Pentru lămurirea rolului d-sale în politica externă și înainte de 1940 d. Tătărăscu produce un document care este destinat să reprezinte «o politică, un crez și o îndrumare».

Este vorba anume de un raport pe care, în calitate de ambasador al Țării la Paris l-a trimis guvernului român la 30 Mai 1939.

Referindu-se la evenimentele cari se desfășurau câteva luni înainte de isbucnirea actualului războiu, punând în atenția guvernului de atunci că raportul de forțe dintre puterile occidentale și blocul germano—italian, cu singură anexă Ungaria este categoric în favoarea celor dintâi, d. Tătărăscu recomandă ca orientarea noastră să urmeze acțiunea puterilor occidentale.

Vom urmări continuarea precizărilor d-lui Tătărăscu și vom înregistra deopotrivă comentariile la cari vor da loc.

Discuțiunea care se deschide este de cel mai mare interes și în legătură directă cu problema răspunderilor politice atât de actuală.

Rep.

11.892

52

OPERAT LA FIȘE

VIITORUL
12 JAN. 1945

CRONICA POLITICA

Largă desbatere în jurul proectului de lege privitor la sancționarea vinovaților și criminalilor de război. O intervenție a d-lui Gr. Niculescu-Buzești

Problema identificării, judecării și sancționării răspunzătorilor de greșita orientare politică a țării și a criminalilor de război, a intrat în ultimele zile într'o nouă fază.

După cum se știe, până mai ieri, principalele discuțiuni ce au avut loc în legătură cu această problemă au purtat asupra definirii vinovaților și a criminalilor, precum și asupra datei dela care activitatea politică putea fi considerată determinantă în favoarea dictaturii progermane sau în defavoarea ei.

Atunci când un minim acord părea realizat asupra acestor două aspecte, atunci când se acceptase un distinguo între vinovați și criminali și când — pentru cei din urmă — se acceptaseră criterii de valabilitate internațională, discuțiunile au isbucnit din nou aruncând accentul asupra altor aspecte ale problemei dar nu fără a le relua și pe cele mai sus enunțate.

Noui elemente în discuțiune

Primele elemente ale nouei discuțiuni le-a adus d. C. Titel Petrescu afirmând punctul de vedere juridic potrivit căruia o lege cu efect retroactiv și care instituie un tribunal popular este neconstituțională.

Acestor elemente, presa partidului național-țărănist le-a adăugat refuzul său pentru pedeapsa cu moartea pe temeiuri mai de grabă etice decât juridice.

Față de aceste noui elemente de discuțiune, am expus punctul nostru de vedere arătând că într'un domeniu atât de delicat ca acela al crimei de război convențiunile internaționale primează asupra prevederilor constitutio-

Sub primul aspect, fostul ministru al afacerilor străine, insistă asupra necesității de a se menține legătura între vinovații regimului Antonescu și cei cari au pregătit acest regim. Sub al doilea aspect D-sa se ridică împotriva judecării acestor vinovați într'un tribunal extraordinar și în ultim rând solicită o scoatere a acestei probleme din zona manevrelor politice și menținerea ei în marele plan al justiției și al interesului de Stat.

In ce privește primul punct, el este prea bine cunoscut din anterioarele declarațiuni ale d-lui Gr. Niculescu-Buzești pentru a mai insista asupra lui, în ce privește pe cel de al doilea, el aduce în discuțiune elemente ce nu sunt lipsite de interes.

Pentru edificare reproducem pasagiul privitor la tribunalul popular.

Procedura instituită de proect ridică și ea cele mai serioase obiecțiuni.

Noțiunea de „Tribunal popular" evocă ceva extra-legal, care nu pare a-și avea locul decât în epocile de mari frământări revoluționare. Regimul democratic, instituit la 23 August, are marele merit de a permite aducerea la îndeplinire pe cale pașnică, normală și în ordine, a tuturor acelor revendicări ce întrunesc într'adevăr majoritatea opiniei publice. In aceste condițiuni, pare de prisos de a se recurge la soluțiuni esențialmente revoluționare. Acestea pot avea drept rezultat o înfierbântare excesivă a pasiunilor, care nu este în avantajul unei judecăți nepărtinitoare. De aceia cred că soluțiunea cea mai potrivită ar fi de a se deferi competența de a judeca aceste

derea și bunăvoința. Este de prisos să arăt motivele pentru cari aceste norme sunt greu de acceptat. Pentru ca această instituțiune să fie deasupra oricări bănueli sau critici, cred că s'ar putea alege între două soluțiuni: sau acuzația să fie încredințată parchetului Curții de Casație ori Curților de apel sau, dacă desemnarea unor acuzatori speciali va fi considerată necesară ei să fie numiți la propunerea consiliului de miniștri.

Conexată cu bănuiala formulată de d. Niculescu-Buzești că formula aleasă pentru compunerea tribunalului popular ar putea duce la reprezentarea masivă a unui singur partid în această compunere, obiecțiunea d-lui Niculescu-Buzești depășește cadrul strict juridic și aduce în discuțiune o rezervă ce nu este numai a d-sale dar pe care este primul care să o fi formulat atât de direct.

Iată bunăoară ce spune d. Niculescu-Buzești.

Justiția populară este un lucru prea grav și prea solemn pentru a ne putea îngădui să facem din ea un simulacru.

Ea nu se poate justifica decât dacă se sprijină pe o nediscutabilă realitate. In curând vom avea alegeri comunale, cari ne vor da indicațiuni autentice asupra voinței politice a țării. Aceste indicațiuni vor putea fi desigur folosite pentru stabilirea normelor de compunere a instanțelor populare, dacă asemenea instanțe vor fi în cele din urmă instituite. In acest mod vom putea avea siguranța că s'a făcut o operă de dreptate și că sentimentele opiniei publice au fost corect interpretate.

CRONICA POLITICA

Largă desbatere în jurul proectului de lege privitor la sancționarea vinovațilo[r] și criminalilor de război. O intervenție a d-lui Gr. Niculescu-Buzești

Problema identificării, judecării și sancționării răspunzătorilor de greșita orientare politică a țării și a criminalilor de război, a intrat în ultimele zile într'o nouă fază.

După cum se știe, până mai ieri, principalele discuțiuni ce au avut loc în legătură cu această problemă au purtat asupra definirii vinovaților și a criminalilor, precum și asupra datei dela care activitatea politică putea fi considerată determinantă în favoarea dictaturii progermane sau în defavoarea ei.

Atunci când un minim acord părea realizat asupra acestor două aspecte, atunci când se acceptase un distinguo între vinovați și criminali și când — pentru cei din urmă — se accepta-seră criterii de valabilitate internațională, discuțiunile au isbucnit din nou aruncând accentul asupra altor aspecte ale problemei dar nu fără a le relua și pe cele mai sus enunțate.

Noui elemente în discuțiune

Primele elemente ale nouei discuțiuni le-a adus d. C. Titel Petrescu afirmând punctul de vedere juridic potrivit căruia o lege cu efect retroactiv și care instituie un tribunal popular este neconstituțională.

Acestor elemente, presa partidului național-țărănist le-a adăugat refuzul său pentru pedeapsa cu moartea pe temeiuri mai de grabă etice decât juridice.

Față de aceste noui elemente de discuțiune, am expus punctul nostru de vedere arătând că într'un domeniu atât de delicat ca acela al crimei de război convențiunile internaționale primează asupra prevederilor constituționale iar în ce privește vinovățiile ele trebuesc urmărite cu respectul perfect al legii dar trebuesc urmărite fără slăbiciune.

O intervențiune a d-lui Gr. Niculescu-Buzești

In momentul în care se părea că punctele de vedere începeau să se cristalizeze și să ofere comisiunii interministeriale suficiente elemente pentru redactarea unui text de lege bine studiat, un articol publicat de d. Gr. Niculescu-Buzești, fost ministru de externe, a deschis un nou focar de discuțiune și a prilejuit jurnalelor ce susțin interesele partidelor de stânga să-și precizeze din nou punctele de vedere și să facă o serie de considerațiuni lipsite de amabilitate față de autorul articolului public[at] de „Curierul".

In esență, intervenția d-lui Gr. Niculescu-Buzești urmărește trei aspecte.

Sub primul aspect, fostul ministru al afacerilor străine, insistă asupra necesității de a se menține legătura între vinovații regimului Antonescu și cei cari au pregătit acest regim. Sub al doilea aspect D-sa se ridică împotriva judecării acestor vinovați într'un tribunal extraordinar și în ultim rând solicită o scoatere a acestei probleme din zona manevrelor politice și menținerea ei în marele plan al justiției și al interesului de Stat.

In ce privește primul punct, el este prea bine cunoscut din anterioarele declarațiuni ale d-lui Gr. Niculescu-Buzești pentru a mai insista asupra lui, în ce privește pe cel de al doilea, el aduce în discuțiune elemente ce nu sunt lipsite de interes.

Pentru edificare reproducem pasagiul privitor la tribunalul popular.

Procedura instituită de proect ridică și ea cele mai serioase obiecțiuni.

Noțiunea de „Tribunal popular" evocă ceva extra-legal, care nu pare a-și avea locul decât în epocile de mari frământări revoluționare. Regimul democratic, instituit la 23 August, are marele merit de a permite aducerea la îndeplinire pe cale pașnică, normală și în ordine, a tuturor acelor revendicări ce întrunesc într'adevăr majoritatea opiniei publice. In aceste condițiuni, pare de prisos de a se recurge la soluțiuni esențialmente revoluționare. Acestea pot avea drept rezultat o înfierbântare excesivă a pasiunilor, care nu este în avantajul unei judecăți nepărtinitoare. De aceia cred că soluțiunea cea mai potrivită ar fi de a se deferi competența de a judeca aceste procese politice unei înalte instanțe judiciare, cum ar fi de pildă Curtea de Casație, rămânând ca cele cu caracter penal să fie lăsate în competența instanțelor ordinare. Nu văd ce ne-ar îndreptăți să ne îndoim că magistratura țării nu ar aplica legea răspunderilor în adevăratul ei spirit.

Acestei obiecțiuni de principiu, d. Gr. Niculescu-Buzești îi adaugă o serie de obiecțiuni privitoare la compunerea tribunalului. Reținem în deosebi pe cea privitoare la acuzatorul public.

Instituția acuzatorilor publici, astfel cum este prevăzută de proiect s'ar putea transforma într'un instrument personal al ministerului de justiție. Acuzatorii publici sunt într'adevăr numiți de ministru, singura condiție pe care trebuie să o îndeplinească fiind aceia de a-i merita încrederea și bunăvoința. Este de pri[sos] să arăt motivele pentru ca[re] aceste norme sunt greu de ac[c]eptat. Pentru ca această insti[tu]țiune să fie deasupra oricăr[ei] bănueli sau critici, cred că s'a[r] putea alege între două soluțiun[i]: sau acuzația să fie încredințat[ă] parchetului Curții de Casație or[i] Curților de apel sau, dacă desemnarea unor acuzatori speciali va fi considerată necesară ei să fie numiți la propunere[a] consiliului de miniștri.

Conexată cu bănuiala formulată de d. Niculescu-Buzești că formula aleasă pentru compunerea tribunalului popular ar putea duce la reprezentarea masivă a unui singur partid în această compunere, obiecțiunea d-lui Niculescu-Buzești depășește cadrul strict juridic și aduce în discuțiune o rezervă ce nu este numai a d-sale dar pe care este primul care să o fi formulat atât de direct.

Iată bunăoară ce spune d. Niculescu-Buzești.

Justiția populară este un lucru prea grav și prea solemn pentru a ne putea îngădui să facem din ea un simulacru.

Ea nu se poate justifica decât dacă se sprijină pe o nediscutabilă realitate. In curând vom avea alegeri comunale, cari ne vor da indicațiuni autentice asupra voinței politice a țării. Aceste indicațiuni vor putea fi desigur folosite pentru stabilirea normelor de compunere a instanțelor populare, dacă asemenea instanțe vor fi în cele din urmă instituite. In acest mod vom putea avea siguranța că s'a făcut o operă de dreptate și că sentimentele opiniei publice au fost corect interpretate.

Nu este greu de văzut că, prin diferitele sale subtilități, proiectul urmărește de a face din partidul comunist adevăratul arbitru al problemei răspunderilor.

Făcând această atât de categorică afirmațiune fostul ministru de externe si-a atras fulgerile presei de stânga.

Faptul acesta are mult mai mică importanță decât contribuția pe care d. Niculescu-Buzești o va fi adus prin interventia d-sale la limpezirea unei probleme spinoase si la spulberarea unor suspiciuni.

Polemica începută azi — dincolo de invectiva pe care o cuprinde — ne va îngădui să vedem dacă suspiciunile d-lui Buzesti sunt întemeiate sau dacă legea ce se pregătește va înlătura orice posibilitate de manevră politică pe spinarea țării.

Z.

TRIBUNA POPORULUI

13 JAN. 1945

UN PAS GREŞIT

de G. CĂLINESCU

D. Gr. Niculescu-Buzeşti, fostul ministru de externe, ba ceva mai mult, ministrul de externe din guvernul care a încheiat armistiţiul, a scris în Curierul un articol despre problema răspunderilor politice, combătând cerutul tribunal popular. Trec peste argumente, pot chiar să afirm că înţeleg gestul. Dacă nu mă înşel, cariera d-lui Gr. Niculescu-Buzeşti a fost determinată sau foarte înlesnită de M. Antonescu. Atunci, sentimental, d. Niculescu-Buzeşti încearcă a arunca vina pe părinţii criminalului, care n'au dat educaţie bună odraslei: „...sub regimul Antonescu a sosit scadenţa greşelilor de politică externă comise de regimurile dictatoriale anterioare". Ridicându-mă la perspective istorice şi filosofice, afirm că înţeleg şi mai multe, dar un adversar, oricât de rău intenţionat, va admite că nu e acum timpul de a exprima păreri istorice şi filosofice.

Acum vreau să spun acest lucru: Să lase d. Niculescu-Buzeşti pe alţii, din tabăra d-sale, să întreţină campania anti-sancţionistă. Uzanţa diplomatică cere ca d-sa să fie măcar rezervat. (Intr'asta se poate lua pildă dela generalul Sănătescu). Când un ministru de externe a participat la pregătirea armistiţiului şi şi-a luat obligaţia de a supraveghea aplicarea sancţiunilor implicate de acest tratat, el nu trebue să vie la puţin timp după ce a demisionat şi când armistiţiul este încă în curs de executare, cu niciun fel de obiecţie, chiar de ar socoti, să zicem, că are vreo dreptate. Noi suntem mereu în necesitatea vie de a inspira încredere Aliaţilor şi cu deosebire Uniunii Sovietice.

Nu e cuminte ca politica noastră să ia aspecte scandalos bizantine, menite să sperie pe vecinii noştri de altă etică politică şi să ne agraveze situaţia. Un om politic dedicat afacerilor externe să nu fie aşa inimos, să-şi supravegheze gura şi să n'aibă două feţe, una pentru lumea externă şi alta pentru cea internă. Este o chestie de educaţie diplomatică elementară.

4 August 1945
Demostene

11829

Scrisoarea adresată de D. Niculescu Buzeşti Dlui Gh. Tătărăscu cuprinde II pagini şi constitue un răspuns la afirmaţiile vice-preşedintelui de consiliu asupra tratativelor de armistiţiu cu URSS.

D. Niculescu Buzeşti, care a fost in miezul acelei acţiuni şi inainte a fost in ministerul de externe, cunoaşte amănunte in legătură cu chestiunile puse de D. Gh. Tătărăscu.

Dsa scrie că nu este exact că guvernul sovietic a comunicat Dlui Tătărăscu că este de acord ca Dsa să vină la Moscova pentru incheerea armistiţiului.

In Iulie 1940 s'a primit un răspuns la ministerul de externe, prin care guvernul suedez intreba care este rolul şi importanţa politică a grupului Dlui Gh Tătărăscu.

In ce priveşte trecerea Dlui General Aldea in liniile ruseşti, ea a fost intărziată tot de D. Tătărăscu, care s'a intercalat in tratative, amănând desfăşurarea lucrurilor in continuare.

Scrisoarea Dlui Buzeşti a fost multiplicată la maşină şi răspandită.

29

55

65

H U B E R T   24.VIII.945

D. Fundu

Lupaşcu

Aflu printr'un informator de al nostru dela Lupaşcu: Nota înmânată de Rege Misiunii americane şi engleze a fost redactată de Niculescu-Buzeşti şi revizuită de Maniu.

Maniu are sută în sută sprijinul anglo-american pentru atitudinea lui. E absolut hotărît să ducă lupta împotriva guvernului, împotriva P.C.-ului şi chiar împotriva Moscovei. Vrea o înţelegere cu Moscova, dar bazată pe principiul suveranităţii şi ca ţară învinsă de toate trei Naţiunile Unite, România nu e obligată să ţină seamă de dorinţele uneia singure dintre naţiunile învingătoare, împotriva celorlalte două.

Ştie că schimbarea de guvern va fi de data aceasta foarte grea. Se poate să fie şi vărsare de sânge.

Politiceşte, are şi sprijinul lui Titel Petrescu. Dar acesta nu e urmat de partidul său, şi miniştrii săi din guvern nu vor să-l urmeze prin a-şi da demisia din guvern.

E momentul când Tătărăscu se poate reabilita în faţa ţării şi chiar în faţa anglo-americanilor. e dispus acum să accepte această reabilitare şi i-a trimis emisari în acest scop. Tătărăscu a fost aseară în audienţă la Rege. Maniu încă nu cunoaşte rezultatul acestei audienţe.

Regele a fost dispus să ia parte la o festivitate militară pe ziua de 23 August. Nu putea însă lua parte la o manifestaţie politică cu placarde de "Jos Maniu", etc. Ca dovadă, e că a cerut celor 54 generali să defileze. El, Regele, nu puteaxlua parte la o manifestaţie organizată de un guvern pe care în fapt l-a demis şi care refuză să plece. Pentru întâia oară în istoria politică a României se întâmplă un asemenea caz.

Nici noul plenipotenţiar sovietic nu a luat parte la defilare şi manifestaţii. Nici nu putea să ia parte fiindcă până nu şi-a prezentat scrisorile de acreditate, e un simplu particular.

In orice caz,nu se poate pune chestiunea că evenimentele în curs ar putea deslănţui o criză dinastică.

Anglo-americanii nu mai au acum nici un balast şi, mai ales, preşedintele Truman e hotărît să salveze cu orice risc principiul de a împiedice formarea de blocuri de state organizate pentru a se opune libertăţii democratice. Oamenii de stat Englezi şi Americani îşi dau acum seama că Rusia începe de pe acum să prezinte pericolul pe care altădată l-a prezentat Germania şi vor merge chiar până la un conflict armat cu URSS pe această chestiune.

Situaţia din România nu e un caz izolat ci o parte din politica URSS-ului în întreg Balcanii. Maniu a atras la timp atenţia guvernelor din Londra şi Washington asupra acestei situaţiuni.

1/1829.

P

Echipa de Filaj

30 August 1945

Nr..556.

OPERAT LA FIŞĂ

1189 r

N O T A

NICULESCU C.GRIGORE BUZEŞTI,s'a născut în anul 1908 la Buzău fiul lui Constantin născut în comuna Buzeşti Jud.Olt de profesiune viticultor şi al Valeriei născută în Buzău de profesiune casnică.

A satisfăcut serviciul militar în Regt.7 Pioneri şi are gradul de sublocotenent de rezervă.

Este licenţiat în drept. A fost director de cabinet la Direcţia Politică din Minist.Afac.Străine, fost secretar de legaţiune fost Ministru de Externe în primul cabinet al lui Sănătescu iar actualmente este funcţionar al Ministerului Afacerilor Străine în gradul de Ministru Plenipotenţiar.

Este căsătorit cu fiica prinţului Barbu Ştirbey. Are un frate inginer anume RADU NICULESCU BUZEŞTI.

Este acţionar al soc."Mica".

S'a bucurat de atenţia deosebită a fostului ministru al Franţei la Bucureşti Jaques Truelle cu care deseori lua masa.

aici I

In calitate de ministru de externe al României a făcut primele declaraţii după încheierea armistiţiului cu URSS.

Tot în această calitate,în toamna anului 1944,solicitat de ziaristul Străin Klarman Joseph,a făcut declaraţii cu privire la problema evreiască din România. Contra acestor declaraţii,populaţia evreiască din România a luat atitudine şi o delegaţie în frunte cu av.Mişu Davidovici, secretarul general al Consiliului General Evreesc, s'a prezentat la redacţiile

./.

ziarelor democrate protestând contra acestor declaraţii,din cari rezulta că la acea dată populaţia evreiască din România fusese complect reintegrată în drepturile ei,lucru inexact.

In Decembrie 1944,Jurnalul de Dimineaţă prin reporterul său IOAN MASSOF a publicat nişte articole cu privire la actul istoric dela 23 August 1944 nemulţumit de faptu că nu fusese menţionat în acele articole, Niculescu Buzeşti a publicat o scrisoare în acelaş ziar la 29 Decembrie 1944,cerând să se stabilească întreg adevărul istoric asupra rolului pe care el l-a jucat în legătură cu acel act,ţinând legătura cu Aliaţii.

A atacat prin presă legea Dlui Ministru PATRAŞCANU cu privire la înfiinţarea Trib.Poporului,opiniind ca criminalii de războiu să fie judecaţi de o instanţă superioară,cum ar fi Curtea de Casaţie.

Niculescu Buzeşti este în bune raporturi cu Dinu Brătianu şi Iuliu Maniu,cu cari în timpul când era ministru de externe al României,avea numeroase întrevederi.

Domiciliază împreună cu părinţii săi în Str.Sft.Constantin Nr.24,trăeşte din salariu şi din veniturile proprietăţilor sale viticole.

București, 9 Octombrie 1945

Alexandrescu
Ardeleanu

11829

III

~~20~~ 59

OPERAT LA FIŞE

N O T A

Ieri, 8 Octombrie a.c., informatorul nostru l-a văzut pe NICULESCU-BUZEŞTI, care este uşor bolnav, reţinut acasă.-

Discutând despre situaţia politică i-a spus că problema externă depăşeşte cu mult situaţia politică din interior şi că, din nenorocire, stăm foarte prost, pe plan extern.- Ungurii se agită pe chestia Ardealului şi acum fiind recunoscuţi de anglo-americani, vor putea activa şi oficial pentru scopurile politicei lor, iar jugoslavii au şi ei unele pretenţii faţă de România.- In acest timp noi suntem desbinaţi şi nu avem nici măcar un guvern recunoscut de toţi Aliaţi, deşi in fapt ar trebui să avem o poziţie majoră şi la Conferinţa dela Londra şi la Conferinţa de Pace.- Noi avem in mână 2 atuuri pe cari am putea să le exploatăm foarte frumăs: importanţa actului dela 23 August 1944 şi consecinţele lui / antrenarea celorlalţi sateliţi la capitulare şi scurtarea războiului / şi apoi contribuţia noastră militară la sdrobirea hitlerismului / am avut pe front mai mulţi soldaţi, ca francezii italieni pierderi mari etc. /.-

In ciuda acestor fapte, stăm totuşi prost, in lumea internaţională, din cauza crizei politice interne.-

Dl. TATARESCU a venit din nou cu o formulă a sa personală: guvern DR. LUPU. Consider această formulă şi neserioasă şi neviabilă.- Probabil că nici anglo-americanii nu o vor accepta.- Nici formula general NICULESCU, care este neserioasă şi neviabilă.-

Partidele şi oamenii noştri politici trebuie să inţeleagă că au datoria să dea ţării un guvern recunoscut şi de anglo-americani, pe lângă U.R.S.S. Alte formulă politică eu nu văd,astăzi.-

Personal nu aveam intenţia să o intru in nici o combinaţia politică până nu se va reintra in normal, incepând prin alegeri şi până când nu se vor pune noui României democratice, bazele politice şi constituţionale ce se cer unui stat modern, acum după transformările survenite in urma războiului.-

. / .

Nu aparţin nici unui partid şi cred că nici in viitor nu mă voi abate dela acest principiu.-

Sunt şi vreau să rămân deplimat.-

Până la 23 August 1944, am slujit tuturor partidelor din Blocul Naţional Democrat şi dl. PATRAŞCANU ştie mai bine ca oricine, acest lucru.-

Acum insă când interesele superioare ale ţării sunt in joc - graniţele, etc. - sunt dator să trec peste principiile mele şi să stau la dispoziţia acelora cari vor să croiesc ţării mele un viitor mai bun.-

S-a lansat chiar svonul că aşi fi chemat să prezidez o formaţie ministerială care să incheie pacea.- Nu ştiu dacă aşi putea corespunde unei astfel de sarcini, dar nu aşi indrăzni să mi-o iau, dacă n-aşi avèa increderea tuturor.-

Sunt de părere, că numai un guvern de concentrare, bazat in linii generale pe Blocul dela 23 August, va fi acceptat de Aliaţi.-

Am spus dlui MANIU de nenumărate ori, că trebuie să colaboreze cu partidul comunist, pentrucă in România, consider imposibilă şi sterilă o politică antirusească.- / Acte de apropiere faţă de U.R.S.S. eu am făcut in 1936, 1938 şi in timpul lui ANTONESCU - arhiva Ministerului de externă este martoră /.-

Nu pot să-mi dau seama intrucât dl. MANIU m-a ascultat, dar şi astăzi sunt de aceiaşi părere şi o voi spune din nou şi lui şi tuturor care-mi vor cere părere.-

In ce priveşte un eventual nou guvern, aşi colabora numai la un guvern recunoscut de toţi Aliaţii, dealtfel singurul posibil.-

Contra dlui DR. GROZA nu am nimic dacă F.N.D.-ul il va voi in lotul său / chiar dacă il consider bou /, dar cu dl. TATARESCU nu voi colabora niciodată in viaţa mea, pentrucă este un trădător - cum il califică dealtfel toată ţară, astăzi.-

Tot ieri a fost vizitat dl. NICULESCU-BUZEŞTI de dl.MANIU.-

Alexandrescu.-

21

OPERAT LA FIŞE

S/D

S.S.I.
C.I.
P.

11829

19 Octomvrie 1945

Sursa : Alexandrescu

N O T A

In ziua de 16 Octomvrie a.c., cu prilejul unei convorbiri avută cu informatorul nostru, NICULESCU-BUZESTI a declarat următoarele :

„A făcut mare senzaţie faptul că pentru prima dată ANA PAUKER pomeneşte numele Regelui, atunci când spune : Poporul, Guvernul, Regele.

Probabil că şi-a dat seama că în România nu se poate face politică contra Regelui.

Faptul acesta nu poate decât să ne bucure. Si mai târziu e mai bine, decât niciodată.

In ce priveşte situaţia politică internă, sunt de observat - spune Buzeşti - două fenomene distincte :

- Pe deoparte, se pare că Regele s'a apropiat oarecum de punctul de vedere sovietic, în timp ce anglo-americanii în loc să facă vreo concesie, se arată din ce în ce mai intransingenţi;

Aici nu este vorba de o chestie românească, care pentru politica internaţională este un bagatel, ci de ciocnirea intereselor sovietice cu cele anglo-saxone, ceeace este foarte important".

S.S.I.
C.I.
"S"

27 Noembrie 1945

Sursa : Ardeleanu

Niculescu Buzeşt

11829

62

N O T A

Informatorul nostru Ardeleanu, stând de vorbă cu Niculescu Buzeşti, afirmă că din cercurile Palatului se lansează svonul că este iminentă formarea unui guvern de concentrare, cuprinzând şi elemente moderate din Partidul Naţional Ţărănesc (Dr.Lupu, Mihalache, Ghiţă Pop, etc.) şi Partidul Naţional Liberal.

Comunicat

Dir.Coordonării

Dl.Orzaru

Dl.Dir.Fundu

Dl.Cernea

Evidenţă

31 Ianuarie 1946

11829

63

OPERAT LA FIŞ

N O T A

Legătura dintre Niculescu Buzeşti şi Palat, se face prin intermediul Secretarului de Legaţie din Ministerul de Externe, Camil Demetrescu, care este foarte dese ori văzut la Palat - în special la Mircea Ioaniţiu.

11.829

1 Februarie 1946

GRIGORE NICULESCU - BUZESTI

S`a născut în anul 1908 la Buzău.

A satisfăcut serviciul militar la Reg.7 Pioneri şi are gradul de Sublt.de rez.

Este licenţiat în Drept. A fost Director de Cabinet la Direcţia Politică din Min. Af. Streine, fost secretar de legaţie, fost ministru de externe în primul Cabinet Sănătescu, iar actualmente este funcţionar al Ministerului Af. Streine în gradul de ministru plenipotenţiar.

Este căsătorit cu fiica Prinţului Barbu Ştirbei.

Este acţionar la Soc. "Mica".

S`a bucurat de atenţia deosebită a fostului ministru al Franţei la Bucureşti Jaques Truelle cu care deseori lua masa.

La 22 Oct. 1944 a luat parte la tedeumul dela Biserica Greacă cu ocazia eliberării Greciei.

La 30 Mai 1942 a luat parte la un supeu dat de Consilierul de Legaţie al Elveţiei.

A făcut parte dintr`o comisie economică care urma să plece la sfârşitul lunei Martie 1944 în Turcia.

In calitate de Ministru de Externe al României a făcut primele declaraţii după încheerea armistiţiului cu U.R.S.S. insistând asupra executării armistiţiului şi arătând că : "relaţiuni de sinceră prietenie şi de încredere cu Uniunea Sovietică consitue baza esenţială a securităţii României."

La 21 Oct. 1944 a primit pe ziaristul Joseph Klarman căruia i-a predat o declaraţie scrisă privind problema evreilor din România şi Palestina.

A arătat între altele că guvernul român este dispus să sprijine emigrarea evreilor sionişti în Palestina fără însă să facă presiuni asupra lor.

Aceste declaraţii au stârnit protestul populaţiei evreeşti şi o delegaţie în frunte cu avocatul Mişu Davidovici, secretarul g-ral al Consiliului G-ral Evreesc, s`a prezentat la redacţiile ziarelor democrate protestând con-

-/-

tra acestor declarații din care rezulta între altele că la aceа dată populația evreească din România fusese complect reintegrată în drepturile ei, lucru inexact.

In Decembrie 1944 "Juralul de Dimineață" a publicat nişte articole cu privire la actul istoric dela 23 August şi nemulțumit de faptul că nu fusese menționat, Niculescu Buzeşti a publicat o scrisoare în acelaş ziar, cerând să se stabilească întreg adevărul istoric asupra roluluimpe care el l-a jucat în legătură cu acel act, ținând legătura cu Aliații.

A atacat prin presă legea D-lui Ministru Pătrăşcanu privitoare la înființarea Tribunalului Poporului, opiniind ca criminalii de război să fie judecați de o instanță superioară cum ar fi Curtea de Casație. Deasemenea cerea să fie pedepsiți şi vinovații de pregătirea regimului de dictatură pe lângă cei care ne-au dus în război.

La 2.IV.1945 într'o notă se arată că în timpul regimului antonescian Gr. Niculescu-Buzeşti împreună cu Piki Pogoneanu au condus de fapt Min. Af. Streine.

In cursul lunei Octombrie 1944 a fost atacat de presa comunistă.

La 24 August 1945 se arată într'o notă că este autorul notei înmânate de M.S.Regele, misiunei americană şi engleză. (Nota a fost revizuită de Iuliu Maniu).

Gr. Niculescu Buzeşti este în bune relații cu Dinu Brătianu şi Maniu cu care în timpul când era Ministru de Externe avea numeroase întrevederi.

Domiciliază în str. Sf. Constantin Nr.24, trăeşte din salariu şi din veniturile unei proprietăți viticole.

1098. f 39.
3750./III f 107
12482./18. f. 553, 556, 558
3192/25 f. 80
18445 f 9
12589. f 11
13177 f 10
4030/14. f 461

3189./5. f 302

S S I
C I
P

O/D

7 Februarie 1946

66

OPERAT LA FIŞE

N O T A . Nr. 126.

In discuţiile pe care informatorul nostru le-a avut cu GR.NICULESCU-BUZESTI, acesta i-a împărtăşit felul în care este privită problema alegerilor în rândurile conducătorilor partidului naţional ţărănesc (MANIU, MIHALACHE, MIHAI POPOVICI).

Aceştia - spune Niculescu-Buzeşti - afişează un optimism exagerat. Ei cred că împreună cu liberalii vor lua 80 % din voturi, la alegeri.

Naţional-ţărăniştii sconteazǎ şi prepară un curent manist în ţară, cum a fost în 1928.

Eu - a afirmat Niculescu Buzeşti - nu-l cred posibil, pentru că astăzi condiţiile politice sunt altele decât în 1928. Numai dacă FND-ul ar comite mari greşeli.

In privinţa cartelului electoral, Buzeşti a susţinut că Maniu, în sinea sa, este pentru cartel cu liberalii, dar din motive tactice, până la urmă vor candida pe liste separate.

După Maniu, avantagiile acestei tactici sunt :

1. Va putea arăta atât amicilor, cât şi adversarilor săi din străinătate că el (Maniu) reprezintă partidul cel mai popular din România. Aceasta pentru a satisface orgoliul său.

2. Candidând separat partidele istorice, s'ar creia o situaţie mai favorabilă pentru acei social democraţi ce vor să meargă singuri în alegeri să reuşească. Astfel, s'ar sparge blocul FND-ist şi în acest caz şi comuniştii ar fi nevoiţi să candideze singuri. Aceasta ar avea drept rezultat - după cum crede Maniu - ca, în loc de 30-40 % cât ar lua blocul FND, social democraţii ar lua 10-12 %, iar comuniştii 5-8 % din voturi.

3. Alt avantaj al candidării pe liste separate - spune Niculescu Buzeşti - după cele ce i-a împărtăşit Maniu - ar fi şi faptul că majoritatea evreilor ar vota cu social democraţii, apoi cu naţional ţărăniştii, liberalii şi foarte puţini cu comuniştii.

./.

partidele istorice ar avea de două ori mai mulţi delegaţi la secţiile de votare şi astfel îşi vor putea asigura mai bine controlul alegerilor şi exactitatea rezultatelor.

5. In fine, s'ar înlătura - prin candidare separată - şi posibilitatea de a se exploata de propaganda adversarilor, faptul că cele două partide istorice care s'au combătut atât de violent în trecut, merg acum împreună.

Dar faptul că vor merge pe liste separate, cred fruntaşii naţional ţărănişti, va supăra mult pe DINU BRATIANU, care se simte mai slab şi care s'ar vedea părăsit după o luptă dusă împreună timp de 5 ani. Deaceea, Maniu va da asigurări lui Brătianu că, indiferent de rezultatul alegerilor, vor forma împreună guvernul nou. Aceiaşi ofertă va fi făcută de Maniu şi lui C.TITEL-PETRESCU, în caz că partidul social democrat va merge singur în alegeri.

Niculescu-Buzeşti a afirmat că în aceste condiţiuni el nu vede cum Maniu ar putea să piardă alegerile.

Dar - a spus Buzeşti - nu cred că alegerile se vor efectua curând.

COMUNICAT :

- Dir.Coordonării
- Subs.Politică

./.

S S I
C I
P

An/D

15 Februarie 1946

11829

1687

NOTA Nr. 162

GR.NICULESCU-BUZEŞTI a avut cu IULIU MANIU o întrevedere în dimineaţa zilei de 13 Februarie 1946.

Maniu i-a propus lui Niculescu-Buzeşti să candideze pe listele partidului naţional ţărănesc - jud.Alba - al doilea după el.

Niculescu Buzeşti a răspuns că este măgulit, dar roagă să-i fie lăsat răgaz pentru a reflecta.

Maniu a afirmat [illegible] Buzeşti că amânarea comitetului din 16-17 Februarie a făcut-o din motive tactice, deoarece aşteaptă să vadă ce iniţiative mai ia guvernul şi ce intenţii are pentru viitoarea activitate politică - în acelaşi timp putând să urmărească şi desfăşurarea evenimentelor internaţionale - în special criza politică anglo-rusă.

I.Maniu aşteaptă şi scontează cu mult optimism rezultatele vizitei „grăbite" a lui CHURCHILL la Washington.

COMUNICAT :

- Dir.Coordonării
- Subsecţia Pol.

S S I
C I
P

An/D

11829

15 Februarie 1946

N O T A   Nr. 175

GR.NICULESCU-BUZESTI este preocupat - s'ar putea spune chiar alarmat - de proglema romåno-maghiară.

După informaţiile ce deţine, ungurii şi-ar fi consolidat mult poziţia prin ministrul lor la Londra, BEDE, fost director al presei în guvernul KALLAY.

Bede este bine pregătit în problema Ardealului şi a deplasat în Anglia cu el un mare număr de specialişti în această materie şi cu frumoase legături în cercurile anglo-americane.

Coroborând acest fapt cu ultimele declaraţii ale ministrului de Externe ungar, Niculescu Buzeşti afirmă că situaţia României, din acest punct de vedere, trebue privită cu multă îngrijorare.

Ministrul de externe ungar a declarat :

1. Ungurii nu au pretenţii faţă de Jugoslavia;

2. Sunt mai mulţi unguri în Cehoslovacia, decât slovaci în Ungaria; guvernul ungar este obligat să se ocupe de ei.

Ungaria primeşte cu bucurie sprijinul economic momentan oferit de cehi, printr'un acord comercial, dar nu vor renunţa la latura politică a problemei ceho-ungare, în schimbul oricăror aranjamente economice.

3. In România, există o puternică minoritate maghiară, care formează obiectul celei mai serioase preocupări a guvernului ungar, problemă ce o va pune pe tapet la momentul oportun la conferinţa de pace.

In fat_ acestei situatii, întreba Niculescu Buzești, ce face actualul nostru guvern ?.

"Groza a oferit mâna Ungurilor, dar a rămas cu ea în aer așa că ne putem aștepta la surprizele cele mai neplăcute"!.

" Desigur Groza este mai tare la Ruși, dup_ cum se spune ; dar este suficient acest sprijin ?.

" Cred urgent necesare, tatonările directe față de Unguri, pentru a putea fi pregătiți să ne susținem teza noastră.".

Ar fi o prostie imensă dacă am pierde avantajele politice ale actului dela 23 August, pe baza căruia noi ar trebui să avem o situație privilegiată față de Unguri.

" Guvernul are o foarte grea răspundere în această chestiune -dacă va da greș la Conferința Păcii.

. . . . .

- Comunicat:

Dir. Coordonării,
S.Secției Politice.
S.Secției Naționalități.

30

OPERAT LA FIȘE

69

11822

8 Martie 1946.

3 20

N O T A

Supravegherea Niculescu Buzeşti.

La ora 12,45, vine la această adresă maşina nr.6690 B propr. Minist. Propag. „Agenţia Rador str. Matei Millo 7 din care coboară şoferul şi intră înăuntru. După 10 minute iese şi pleacă cu maşina.

La ora 16,50 vine maşina 6690 B şi aşteaptă.

La ora 17,20 această maşină pleacă cu un individ şi o individă.

La ora 19, vine la această adresă şi maşina 2437 B propr. Soc. nume colectiv „Petent" str. Lt. col. Papazoglu 34. din care coboară un individ şi o individă intră înăuntru, stă de vorbă cu portarul; după aceia pleacă imediat.

La ora 19,05 vine maşina nr.6690 B cu individa care a plecat la ora 17,20.

La ora 19,30, individul vine pe jos acasă.

Până la suspendarea postului nu mai este nimic suspect de semnalat.

----

ss.G.Perianu
ss.T.Istrăteanu
ss.A.Câmpeanu

Corpul de Filaj 11829 11892 20 Martie 1946
Nr.566. 37

OPERAT LA FIŞE

N O T A

GRIGORE GHEORGHE NICULESCU BUZEŞTI născut la 1 August 1908 în Buzău. Licenţiat în drept (Bucureşti) Sublocot.rez.Regt.7 Pioneri căsătorit cu fiica principelui Barbu Ştirbey.

Cariera diplomatică :

Ataşat de legaţiune, 1 Mai 1930; secretar de legaţie cls.III-a., 1 Mai 1933, transferat Legaţia Stockhom 1 Iunie 1937, secretar de legaţiune cls.II-a, 1 Aprilie 1939; Insărcinat cu Afaceri la Riga, 1 Septembrie 1939; chemat în Administraţia centrală, 20 August 1940; secretar de legaţiune cls.I-a, 1 Mai 1940, director la cabinetul Direcţiei Politice şi apoi transferat ca director al Cabinetului Ministrului Afacerilor Străine, 20 Mai 1941; ministru Plenipotenţiar, 1944; Ministru al Afacerilor Străine în cabinetul care a încheiat armistiţiul dintre România şi Uniunea Sovietică, 1944. Actualmente este ministru plenipotenţiar.

Activitate politică :

Dela început trebue precizat că rapida sa ascensiune î carieră a fost determinată sau foarte înlesnită de Mihail Antonescu.

Cercurile Ministerului de Externe - apropiate lui Niculescu Buzeşti declară că Nota înmânată de Rege Misiunei Americane şi Engleze a fost redactată de Niculescu Buzeşti şi revizuită de Maniu.

Datorită gradului de rudenie ce are cu Barbu Ştirbey este în bune raporturi cu capii partidelor istorice, cu cari în timpul când era ministru de externe, avea numeroase întrevederi, fapt care a determinat

./.

pana cunoscutului naţional-ţărănist N. Carandino să publice la 2 Octombrie 1944 în ziarul "Dreptatea" sub titlul : "Un ministru care ştie ce vrea" - printre altele - şi o parte din declaraţiile lui Niculescu Buzeşti, schemate astfel :

"Dacă vrem să aşezăm problema răspunderilor în adevărata ei lumină, trebuie să măsurăm drumul parcurs din 1936, până la politica regimului Antonescu".

Iar mai departe :

"Nu ne putem mărgini la vinovăţia regimului Antonescu".

In calitate de ministru al Afacerilor Străine în primul cabinet al Generalului Sănătescu a făcut primele declaraţii după încheerea armistiţiului cu URSS

Tot în această calitate, în toamna anului 1944 solicitat de ziaristul străin Klarman Ioseph, corespondentul ziarului "Ievish Telegraphic Agency" din Londra, a făcut declaraţii cu privire la problemele evreilor din România, arătând că "populaţia evreiască din România a fost complect reintegrată în drepturile ei, nemai-având nimic de revendicat" (Octombrie 1944).

Contra acestor declaraţii, populaţia evreiască din România a luat atitudine şi o delegaţie în frunte cu avocatul Mişu Davidovici - Secretarul general al Consiliului General Evreesc - s'a prezentat la redacţiile ziarelor democrate protestând contra acestor declaraţii din care rezultă că la acea dată populaţia evreiască din România fusese complect reintegrată în drepturile ei, - lucru inexact.

./.

In Decembrie 1944 "Jurnalul de Dimineaţa" prin reporterul său Ioan Massof a publicat o serie de articole cu privire la actul istoric dela 23 August 1944. Nemulţumit de faptul că nu fusese menţionat în acele articole, Niculescu Buzeşti a publicat - la 29 Decembrie 1944 - în acelaş ziar, o scrisoare,cerând să se stabilească "întreg adevărul istoric" asupra rolului pe care el l-a jucat în legătură cu acel act,ţinand - în calitatea ce avea la Ministerul de Externe - legătura cu Aliaţii.

Acelaşi Niculescu Buzeşti a combătut cerutul Tribunal Popular,cu toate că a participat la pregătirea armistiţiului şi şi-a luat obligaţia de a supraveghea aplicarea sancţiunilor implicate în acest tratat - propunand a se deferi competenţa de a judeca aceste procese politice,unei instante superioare,cum ar fi Curtea de Casaţie.

C/G.

4 IV 1946

No=110483

11892
11082

către
DIRECTIUNEA GENERALA A POLITIEI
Serv.Pol.Ad-tive şi Fruntarii

Am onoare a vă face cunoscut,că această Direcţiu
Generală avizează favorabil eliberării unui pasport,pen-
tru Elveţia,numitei Niculescu-Buzesti Ecaterina şi fiic
sale Varvara Hiott.

Se anexează cererea susnumitei şi un certificat
medical.-

p.DIRECTOR GENERAL S.S.I.

OPERAT LA FIŞE

S.S.I. - Ps.
C/G.

3 Aprilie 1946

D.C. și are acest [illegible] opinion favorabil la [illegible] Să complicăm [illegible]

OPERAT LA FIȘE

36

R E F E R A T

Numita Niculescu-Buzești Ecaterina, domiciliată în București, Calea Victoriei, înaintează o cerere dlui Secretar General Emil Bodnăraș, solicitând un pasport, pentru Elveția, motivând internarea sa într'un sanatoriu de specialitate, fiind bolnavă; menționează în continuare că va fi însoțită de fiica sa Varvara Hiott, în vârstă de 17 ani; anexează un certificat medical eliberat la 30 Martie 1946 de profesorul Dr. N. Gh. Lupu.

Este cunoscută la fișele S.S.I. ca fiind fiica prințului Barbu Sirbey.

Soțul ei, Grigore Niculescu-Buzești este cunoscut ca unul care a atacat prin presă legea Pătrășcanu privitoare la înființarea Tribunalului Poporului; anterior a fost semnalat că în timpul regimului antonescian, împreună cu Pogoneanu Tiky a condus Min. Af. Străine; în Octombrie 1944 a fost atacat de presa comunistă; este autortul notei revizuite de Maniu și înmânată Misiunei Americane și Misiunei Engleze de către M.S. Regele; atât pe timpul când era ministru de externe, cât și în prezent are strânse relații cu Iuliu Maniu și cu Dinu Brătianu.

Față de cele de mai sus, am onoare a vă ruga să binevoiți a dispune asupra avizului negativ eliberării pasportului solicitat.-

REFERENT PRINCIPAL,

M. Cătăniță

Corpul de Filaj 11829 11.892 5 Aprilie 1946
Nr. 643

N O T A

ECATERINA NICULESCU BUZEȘTI, este soția lui C.Niculescu Buzești, secretar de legație în Ministerul Afacerilor Străine.

Este fiica lui Barbu Știrbey și a fost căsătorită cu fostul ministru al României la Berna anume Hiott (decedat).

Ca și tatăl său numita Ecaterina Niculescu Buzești nutrește vii sentimente pentru anglo-americani cu care are întinse legături atât în țară cât și peste hotare, mai ales în Turcia prin intermediul vărului său primar, ministrul Crețeanu rămas încă la Ankara și după rechemare.

In țară legăturile sale cu misiunile engleze și americane și în special cu cea engleză sunt notorii dânsa lucrând chiar în cadrul acestei misiuni aproape în mod oficial dacă se ține seama de faptul că la automobilul său personal (Buick verde Nr.2022 sau 2222) are aplicat s indardul britanic.

Soțul său fiind membru marcant al Partidului Național-Țărănesc este dela sine înțeles că este o adeptă a principiilor ce conduc acest partid.

Este deasemenea în bune raporturi și cu familia Brătianu.

Constantin Niculescu Buzești actualmente fiind grav bolnav de leucoree (boala de care a suferit și Titulescu) a fost vizitat de personalități de seamă din cadrele partidelor "istorice" cum și de membrii misiunei engleze.

./.

Identificarea acestor persoane nu a putut fi posibilă întrucât aceste vizite au fost făcute la moşia lui Barbu Ştirbey situată la Buftea unde se află familia Niculescu Buzeşti.

Se crede că - ţinând seama de gravitatea boalei - Niculescu Buzeşti va fi răpus.

Alexandrescu
Ardeleanu

11.829

Buc,, la 29.6. 1945.-

Dinese

378

OPERAT LA FIŞE

Notă informativă.-

Priveşte : O convorbire cu Niculescu-Buzeşti, min. plenipotenţiar n. ţ.-

Intr-o convorbire pe care a avut-o informatorul nostru cu d-l Niculescu-Buzeşti aceasta a declarat următoarele :

In ciuda acalmiei din viaţa politică, importante evenimente sunt in pregătire.-Bineinţeles 2 evenimente externe vor da tonul hotăritor: alegerile din Anglia şi Conferinţa Stalin - Truman - Churchill In ce priveşte alegerile din Anglia, chiar presa rusească crede că d-l Churchill va obţine o mică majoritate.-Se pare că aşa va fi.- De la intâlnirea celor trei, unde desigur se va pune problema românească se aşteaptă soluţia crizei politice de la noi.-Am toate motivele să fiu optimist, dar asta nu inseamnă că se va o satisfacţie totală d-lui Maniu.-Sunt convins că se va adapta un compromis, caşi in cazul Poloniei - o colaborare intre aripile de stângă ale naţional-ţărăniştilor şi liberalilor cu elementele din partidul comunist cari au făcut dovada utilităţii lor şi a capacităţii lor politice.- Inţeleg printre aceştia pe Gheroghiu-Dej, Pătrăşcanu şi Teoharie Georgescu, despre care se poate spune că au trecut examenul practic de afirmare politică.-

Acum guvernul este obosit şi in ceiace priveşte criza economică n-a făcut nimic.-Toate măsurile, luate, toate legile n-au realizat nimic,-Deficitul creşte din zi in zi, producţia scade, transporturile nu s-au ~~realizat~~ ameliorat in mod sensibil, aşa că acesta va fi factorul determinant care va face pe comunişti, după ce şi au asigurat unele poziţii, să accepte un guvern de adevărată concentrare, aşa cum s-a recomandat prin protocolul conferinţei dela Ialta.-Ca să arbitreze acest guvern se va recurge probabil la prinţul Stirbei sau la Emil Haţieganu.-Dacă nu se va ajunge la o inţelegere, această misiune va fi incredinţată unui general.-Acest nou guvern - ce nu va fi uşor de realizat - eu il aştept până in 40 de zile.-Sunt sigur că până la urmă va triumfa raţiunea şi bunul simţ.-Am mai spus d-lui Maniu şi-i voiu mai spune : trebuiesc căutate punctele cari ne apropie de comunişti, nu scoase in evidenţă, acele cari ne despart. Trebuie să inţeleagă toată lumea că trebuie să mergem la stânga, că trebuie realizată o democraţie adevărată şi că iluzia că Aliaţii s-ar putea certa acum este şi falsă şi periculloasă.- [Sunt de părrere că intaiu să fi făcut un program minimal, asupra căruia să fie toţi de acord şi apoi să se avizeze asupra formulei guvernamentale care-l va aplica.-]

Alexandrescu,

3 Decemvrie 1946

TACHE

11829

OPERAT LA FIŞE

N O T A

GRIGORIU, cumnatul lui VIRGIL MADGEARU şi director la „Creditul Hipotecar Tranzitoriu", susţine că GRIGORE NICULESCU-BUZESTI şi C.VISOIANU au plecat la Londra.

- Sursă serioasă.
- Neverificată.

COMUNICAT :

- Dlui Dir.Eirescu
- Subs.Pol.

STRICT SECRET

Cum a fost verificată?
Aprecieri

11829

7 Decemvrie 1946
LIVIU

870

OPERAT LA FIŞE

N O T A

C.VISOIANU şi GR.NICULESCU-BUZESTI, îmbrăcaţi în uniforme americane, au plecat cu un automobil spre Italia.

Din Italia, Niculescu-Buzeşti a plecat cu avionul spre Elveţia.

- Verificată.

COMUNICAT :
- D-lui Vlaicu
- Dlui Dir.Firescu
- Subs.Pol.

11829

9 Decemvrie 1946

Z

81

N O T A

In numeroase cercuri gazetăreşti, politice şi diplomatice din Capitală, s'a răspândit de câteva zile svonul că GR.NICULESCU-BUZESTI şi C.VISOIANU ar fi plecat clandestin în străinătate.

Acest svon este sprijinit de faptul că Vişoianu nu a mai fost găsit la domiciliul său din Bucureşti, iar Niculescu-Buzeşti nu a participat la slujba religioasă care a avut loc la Biserica „Domniţa Bălaşa", în ziua de 4 Decemvrie a.c., cu ocazia morţii soţiei sale.

--=--

N.S. : Plecarea lui Niculescu-Buzeşti şi Vişoianu a fost semnalată prin nota TACHE din 3 Decemvrie şi LIVIU din 7 Decemvrie a.c.

COMUNICAT :

- Dlui Dir.Firescu
- Subs.Pol.

--

11829

9 Decemvrie 1946
LIVIU

93

N O T A

EDMOND CIUNTU şi I.CRISTU, funcţionari din Ministerul Afacerilor Străine, susţin că GRIGORE NICULESCU-BUZESTI şi C.VISOIANU au fugit în străinătate, deoarece aveau convingerea că situaţia internaţională se va complica şi se va ajunge la un conflict armat între anglo-americani şi ruşi.

Tot în legătură cu aceste plecări, RENE SIMIONESCU, fost administrator delegal la Banca Naţională a României, susţine că Vişoianu a fugit terorizat de o acţiune penală, cu care a fost ameninţat personal de Ministrul Afacerilor Interne.

- Sursă serioasă.

N.S. : Se verifică plecarea lui Niculescu Buzeşti şi C.Vişoianu.

COMUNICAT :

- Dlui Dir.Firescu
- Subs.Pol.

11829

10 Decemvrie 1946
STROICI

OPERAT LA FIŞE

N O T A

C.VISOIANU şi GR.NICULESCU-BUZESTI au transmis lui NICOLAE PENESCU, secretarul general al partidului naţional ţărănesc, - prin misiunea americană - ştirea că au ajuns cu bine în Italia şi,după un scurt popas în Elveţia şi la Paris, se vor stabili la Londra.

Penescu afirmă că susnumiţii au plecat pentru a forma un eventual guvern naţional, în cazul când Anglia şi America ar rupe relaţiile diplomatice cu România.

- Sigură.

COMUNICAT :

- D-lui Vlaicu
- Dlui Dir.Firescu
- Subs.Pol.

---

23 Decemvrie 1946

LIVIU

11829

OPERAT LA FIȘE

NOTA

La Ministerul de Externe, se afirmă că GR.NICULESCU-BUZEȘTI se află deja în America.

- Sursă serioasă.
- Inf.neverificată.

COMUNICAT :

- Dlui Firescu
- Subs.Pol.

5.XII.946

85

OPERAT LA FI...

1023/c
12.XII.946

Personal
11829 dos. Personale

N O T A

Există indicii serioase că foştii miniştri de externe Gr.Niculescu-Buzeşti şi Const.Vişoianu au părăsit clandestin ţara plecând în Elveţia.

Fuga acestora a fost pregătită în amănunţime cu mult timp înainte, luându-şi toate măsurile pentru derutarea interesaţilor cât şi pentru păstrarea absolută a secretului acţiunii.

Astfel cu câteva săptămâni mai înainte Vişoianu a plecat la vânătoare pe domeniul Mocsony, însoţit de ofiţeri americani, iar Gr.Niculescu-Buzeşti la Drăgăşani, lansând în acelaş timp svonul că este bolnav.

Se pare că au plecat fără a mai trece prin Capitală. După unele informaţiuni, Vişoianu a plecat chiar de pe moşia Mocsony cu un avion străin.

Menţionăm că soţia lui Gr.Niculescu-Buzeşti era la data când socotim că s'a produs plecarea acestuia, foarte grav bolnavă la Berna (a decedat în ziua de 2 Decemvrie) şi s'ar putea ca şi acesta să fie un motiv al plecării sale.

Cu câteva zile înainte de plecarea sa a plecat spre Berna şi fiul său în etate de 17 ani, deasemenea în mod clandestin.

ROMÂNIA

MINISTERUL
AFACERILOR STRĂINE
Div.Cifrului

11829 E.P.

Delegatul jugoslav la ONU comunică că mişcarea de rezistenţă din sud estul Europei (din care face parte şi Niculescu-Buzeşti) au cerut la ONU ca să li se pună la dispoziţie un post de radio pentru a comunica cu ţările din care fac parte. Este sigur că cererea nu li se va accepta.

DIRECTOR AL CABINETULUI SI CIFRULUI,

Dr. N. Melinescu

C. 33.096. — M. O., Impr. Naţ. — Md. 68.

NUMELE : CARANDINO
PRONUMELE : NICOLAE

Domiciliul : Str.Spiru Haret nr.16.
Profesiunea : Avocat
Ocupaţiunea : Ziarist
Funcţia în comitet : Membru în delegaţia permanentă P.N.T.
Alte funcţii sau calităţi în partid : Conducătorul politic al ziarului Dreptatea.-

ANTECEDENTE POLITICE

Până la - 23 August 1944.

CARANDINO NICOLAE, născut la 20 Iulie 1905, în orasul Brăila, supus român de origină greacă, avocat şi ziarist.- A făcut ziaristică la Adevărul şi Dimineaţa, fiind - prieten cu Marcel Pauker. A avut o revistă cu numele de "Familia" şi a fost prim redactor la Dreptatea.- In cercurile pe care le frecventează, este un adept al mişcării de dreapta.-

Sub regimul dictaturii antonesciene, funcţiona ca informator pe lângă cabinetul lui Mihail Antonescu, dând rapoarte secrete asupra ziaristilor de stânga, prin Mircea Grigorescu, consilier ministerial la Propagandă şi directorul Ecoului, ziar de diversiune democrată.-

In acelas timp, lucra pentru Iuliu Maniu, fiind informator al Legaţiei Elveţiene şi făcând pe agentul de legătură între seful P.N.T. -ului şi Renee de Weeck, fost ministru al Confederaţiei.

Nicolae Carandino, oficial scria la Curentul, articole filo - germane şi anti- semite; deasemenea în Curentul Familiei, făcea propagandă pentru filmele naziste.- Totodată era şi directorul al filmelor U.F.A., care veneau prin O.C.R. (Oficiul Cinematografic Român), după care erau puse în comerţ, primea 80.000 lei lunar, pentru aceste servicii prestate hitleristilor.- In Curentul Familiei, era publicat ca făcând - parte, din comitetul de premiere, alături de Erich Motzkus, şi Sigfried Kyser, directori germani ai O.C.R. -ului, din partea centralei U.F.A., din Berlin. Cu prilejul decernării premilor N.Carandino, a ţinut şi un discurs elogind activitatea propagandistică şi culturală a Societăţii U.F.A., arătând contribuţia, pe care Curentul Familiei condus de Dânsul - a adus dezvoltări filmului german în România.

La înplinirea 14 ani dela înfinţarea ziarului Curentul, Nicolae Carndino scrie 2 articole, intitulate : Pamfil Seicaru Parlamentar, şi Pamfil Seicaru dicţionarul politic. In ambele articolae laudă personalitatea directorului său, referindu- se la cele vremuri trecute, care păreau a fi adus trimmful antisemitismului şi dictaturii naziste, spunând printre altele, cum îşi aminteste cum un parlament răsuna glasul profetic a lui Octavian Goga.

In 1937, a fost director la ziarul Cronica. După dizolvarea partidelor politice şi presei democratice, ne mai având unde mai scri pe linia convingerilor sale, a abandonat gazetăria, devenind cronicar dramatic la diferite publicatii literale teatrale.-

./.

In calitate de avocat a apărat în fața justiției militare, pe Ana Pauker, a fost amic personal al lui Emil Socol, Pavel Pavel și Marcel Pauker.-

A colaborat la presa din capitală, ca redactor la Cuvântul Liber, Lumea Românească.-

A fost director general al Teatrului Național din Bucuresti.-

In 1942 se angajează la ziarul Curentul și Evenimentul, fără a scrie articole politice,cercurile de stânga î-l considerau transfug.-

La 12 Decembrie 1942, a fost internat în lagărul dela Tg. Jiu, ca :conplotitor de stiri false și propagandist, în favoarea anglo- americanilor, pe timp de 3 luni.

După 23 August - 6 Martie 1945.

Activitatea politică se rezumă, la discuții și întâlniri cu ziasristi : Zaharia Stanciu, Ilie Lazăr și alții cu care se întâlnesc zilnic la Capșa, în prezent este directorul ziarului Dreptatea, și director la ziarul "Bis", gazetă teatrală.-

COMISAR,

Horvat Nicolae,

89

NUMELE : NICULESCU BUZESTI
PRONUMELE : GRIGORE

Domiciliul : Str.Sft.Constantin nr. 24.
Profesiunea : Avocat
Ocupaţiunea : Ministru plenipotenţiar
Funcţia în comitet : Membru în delegaţia permanentă P.N.T.
Alte funcţii sau calităţi în partid : Nu are.-

ANTECEDENTE POLITICE.

Până la 23 August 1944.

GRIGORE NICULESCU BUZESTI, născut în 1908, în Com. Buzău, licenţiat în drept a facultăţii din Buc. A satisfăcut stagiul militar în Regimentul 7 Pioneri şi are gradul de Slt. în rez. Este căsătorit cu fica prinţului Barbu Stirbei, este acţionar la Soc.Mica, traeşte din salariu şi din venitul propietăţii sale - viticole din Comuna Buzesti, Judetul Olt.-

La 1 Mai 1930, a fost ataşat de legaţie.

La 1 Mai 1933, a fost numit secretar de legaţie cl.III.

Pe data de 1 Iulie 1933, transferat la legaţia din Stocol.

La 1 Aprilie 1939, a fost avansat secretar de legaţie.

La 1 Septembrie 1939, însărcinat de afaceri la Riga.

La 20 August 1940, chemat în Administraţia Centrală.

La 1 Mai 1940, avansat secretar de Legaţie cl.I-a.

La 20 Mai 1941, a fost director la cabinetul Direcţiei Politice din Ministerul Afacerilor Externe, şi apoi transferat ca director al cabinetului Ministerului Afacerilor Externe.-

La 30 Mai 1942, a luat parte la un supeu, dat de consilierul legaţiei Elveţiene.-

In Martie 1944, a făcut parte dintr'o comisie economică, care urma să plece la sfârşitul lunei Martie 1944, în Turcia.

Intre 23 August 1944 - 6 Martie 1945.

La data de 23 August 1944, în cabinetul Sănătescu, a fost ministru al Afacerilor Străine, care a semnat Armistiţiu, în calitate de ministru de externe al României.- A făcut primele declaraţii insistând asupra executării Armistiţiului şi arătând că, relaţiile de simpatie, prietenie şi de încredere în U.R.S.S. constituie baza esenţială a securităţii României.-

La 21 Oct.1944, a primit pe ziaristul Iosef Klarman, căruia ia predat o declaraţie scrisă, spunându-i problema evreească din România şi Palestina, arătând între altele că, Guvernul Român este dispus să sprijine emigrarea evreilor siomisti în Palestina, fără să facă însă presiune asupra lor, că populaţia evreească din România a fost complect reîntregită în drepturile lor, ne mai avand nimic de revindecat.-

./.

90

Această declarație a stârnit protextul populației evreesti și o delegație în frunte cu avocatul Mișu Davidovici, secretar general al Comitetului General Evreesc, s'a prezentat la diferite ziare democratice, protestând contra acestor declrații, din care rezultă între altele că, la acea dată fusese complect reîntregită în drepturile lor, lucru inexat.-

La 22 Octombrie 1944, a luat parte la un tedeum, dela Biserica Greacă, cu ocazia eliberării Greciei.-

In Decembrie 1944, jurnalul de"Dimineanță", a publicat un articol cu privire la actul istoric dela 23 August și nemulțumit de faptul că nu fusese menționat. Niculescu Buzesti, a publicat o scrisoare în acelasi ziar, cerând să se stabilească adevăratul act istoric și asupra rolurilor pe care el le-a jucat, în legătură cu acest act, menționând că în tot timpul a ținut legătură cu aliații

La 10 Ianuarie 1945, a atacat prin ziarul Curierul, legea Dlui.Ministru Pătrăscanu, privind înfințarea Tribunalului Poporului, opinind ca, Criminalii de războiu, să fie judecați de o instanță superioară, cum ar fi Curtea de Casație.-

Deasemenea, cerând să fie pedepsiți și vinovații de pregătirea regimului de dictatură, pe lângă cei care ne-au dus în războiu. Cu toate că a participat la pregătirea Armistițiului, - și iscălind obligația de a supraveghea aplicarea și sacțiunile implicate în acest tratat.-

In timpul regimului de dictatură Antonesciană, Gheorghe Niculescu Buzesti, împreună cu Piki Pogoneanu, au condus de fapt Ministerul Afacerilor Externe.-

Este autorul notei înmânate de Rege, la data de 24 August 1945, Misiunii Americane și Engleze, notă ce a fost revizuită de Maniu.-

Datorită gradului de rudenie ce o are cu Barbu Stirbei, este în bune relații cu capii partidelor istorice, cu care în timpul când era ministru de externe, avea numeroase întrevederi, fapt care a determinat pe cunoscutul P.N.T. Carondino, să publice la 2 Oct. 1944, în ziarul Dreptatea sub titlul "Un Ministru care stie ce vrea", printre altele și o parte din declarațiile lui N.Buzesti, dacă vrem să asezăm problema răspunderilor în adevărata lor lumină, trebuie să măsurăm distanța parcursă din 1936, până la politica regimului Antonescian și mai drept nu ne putem mărgini, la vinovăția regimului Antonescu.-

La 24 Ianuarie 1946, este semnalat că a primit misiunea din partea P.N.T., de a îndeplini rolul de observator ne oficial la Conferința Păcii.-

La 31 Ianuarie 1946, este semnalat că a declarat că nu va face nici -un oficiu diplomatic, în favoarea Guvernului Groza, deoarece este devotat partizant al lui Maniu.-

La 30.III. a.c., este semnalat că ar fi adunat documente pe care le păstrează la socrul său și pe care le intenționează să întreprindă o manevră de mare amploare în contra Guvernului Groza, după ce va lua deslegarea dela Anglo- Americani. A depus la Misiunea Britanică o mulțime de acte, relativ la activitatea politică a lui Tatarescu, între anii 1934 - 1940, acte sustrase dela Ministerul - Afacerilor Externe, de Niculescu Buzesti, pe când era titular la acest departament.-

C O M I S A R,

Horvat N.

Prezentul dosar conține un număr de 90 file, plus filele 44 bis și I, în total 92 file.

14.05.2005, Monica Iovleti

[signature]